

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. , 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПИРДОП, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Донка Ив. Паралеева

при участието на секретаря Петя Т. Александрова
като разгледа докладваното от Донка Ив. Паралеева Административно наказателно дело № 20211860200227 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Е.Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н М., бул. „*****“ №133, бл.1, ет.7, офис 708, срещу Наказателно постановление /НП/ № 140/2021 г., издадено на 27.08.2021 г. от Директора на Териториална дирекция /ТД/ М. С., с което на основание чл.126, ал.1 вр. чл.124, ал.1 и чл.128, ал.2 ЗАДС /Закон за акцизите и данъчните складове/ и чл.53 и чл.83, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ на жалбоподателя е наложено административно наказание „ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ“ в размер 212 317.60 лв. /двеста и дванадесет хиляди триста и седемнадесет лева и шестдесет стотинки/, представляваща двойния размер на дължимия акциз, на основание чл.126, ал.1, т.2 ЗАДС и са ОТНЕТИ в полза на Държавата акцизните стоки, а именно: 8700 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 96.5% vol., с код по КН 2207 20 00; 900 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 99.6% vol., с код по КН 2207 20 00; 370 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 97,0% vol., с код по КН 2207 20 00, като предмет на нарушение по чл.126, ал.1 ЗАДС, на основание чл.124, ал.1 ЗАДС, приети на съхранение с Приемо-предавателен протокол № 34/19.03.2021г. в склад за съхранение на отнети и изоставени в полза на държавата акцизни стоки на ТД Югозападна.

Жалбоподателят твърди в жалбата си и се опитва да обоснове позиция, че административно нарушение, осъществяващо състава на чл.126, ал.1, т.2 ЗАНН, не е извършено. Аргументира твърдяната липса на нарушение. Сочи се в жалбата, че с фактура № 3034/30.11.2020г. е извършена продажба от свързаното дружество „Е.Б.“ ООД към

жалбоподателя „Е.Ф.Б.“ ЕООД, като предмет на продажбата е търговският продукт Prohyol 96 % за количество 9308.87 литра и Prohyol за количество 1502.30 литра, които продукти по своя състав представляват денатуриран (по смисъла на ЗАДС) етилов алкохол. Сочи се, че продавачът притежава Удостоверение за освободен от акциз краен потребител № BG005800*****/22.04.2016г., в което изрично е посочено, че целите, за които ще се използва денатурираният по специален метод етилов алкохол е „производство на инвитро диагностични медицински изделия“. Същевременно, с удостоверение за регистрация № BG/CAO1/M*****/12.06.2013г. Изпълнителната Агенция по лекарствата /ИАЛ/ била регистрирала група на медицинските изделия „Оцветяващи разтвори за хистологични и цитологични изследвания“ в категория „Ин витро диагностични изделия“, съответно в позиции 137-139 било описано и търговското наименование на продуктите- Prohyol, Prohyol 70 и Prohyol 96 %. Сочи се, че с процесното НП, на база извършена проверка на 27.01.2021г. в обект на „Е.Б.“ ООД в с.Ч., както и въз основа на лабораторни анализи на търговските продукти и въз основа на събрани доказателства по ДОПК- че денатурираният алкохол само се бутилира и етиkira, наказващият орган направил заключение, че въпросните стоки са акцизни, като за същите има издадена фактура, в която не е вписано задължение за акциз. Сочи се, че фактически стоките са се намирали с склада на продавача. Жалбоподателят твърди, че към датата на издаване на фактурата № 3034/30.11.2020г. за процесните стоки, дори да са акцизни, не се дължи акциз, тъй като към същата дата има действащо Удостоверение за освободен от акциз краен потребител. Твърди, че придържайки се стриктно към удостоверенията, издадени от АМ и ИАЛ, можело да се заключи, че предмет на придобивната фактура е именно Prohyol 96% и Prohyol, които са „ин витро диагностични медицински изделия“. Сочи се, че в чл.20, ал.2 ЗАДС са разписани всички хипотези, по силата на които се дължи акциз при освобождаване за потребление и единственият вариант, при който би могло да се приеме такова за „Е.Б.“ ЕООД по даденото разрешение, е дружеството да се отклонява и да ползва денатурирания алкохол за цели, различни от тези, дадени в удостоверението по реда на чл.24а ЗДДС. Само при това отклонение можело да се приеме за целите на чл.126, ал.1 ЗАДС, че купувачът държи акцизна стока, за която няма документ, в който да е начислен/платен/обезпечен дължимият акциз. В случая обаче нямало никакво отклонение от страна на освободения от акциз краен потребител „Е.Б.“ ООД, тъй като дружеството реално използва денатурирания алкохол за целите, за които му е издадено удостоверението от АМ. Сочи се, че евентуалната погрешна преценка на АМ да издаде Удостоверение за освободен от акциз краен потребител, тъй като няма производство на краен продукт, а само пакетиране и етиkiране, е проблем на самия административен орган, тъй като самото удостоверение представлява стабилен административен акт и правната сигурност изисква всички, дори самият издател на акта, да се съобразява с правните последици на този акт. Жалбоподателят счита, че представлява „злоупотреба с право“ фактът, че М.та налага санкция на купувач на стока, за която към датата на сделката продавачът разполага с действащо удостоверение за освободен от акциз краен потребител и стоката е използвана именно за целите, за които е издадено удостоверението. Сочи се, че в хода на административнонаказателното производство не е била назначена експертиза, която

да установи, че реално продадените стоки не представляват годни „ин витро диагностични медицински изделия“, отговарящи на характеристиките в дадената от ИАЛ регистрация. Експертизите на Централната митническа лаборатория /ЦМЛ/ установявали само, че разтворите имат определени химически характеристики и че алкохолното им съдържание е в границите на 96.5%-99.6%. Единственото, което следвало от заключенията, е, че се касае за визирания в чл.22, ал.2 ЗАДС продукт – денатуриран по специален метод етилов алкохол, който се влага в производството на крайни продукти, които не са за човешка консумация, който последен факт не се и нуждае от доказване, тъй като това е смисълът на денатурацията. Жалбоподателят сочи, че се касае за т.нар. „двойно предназначение“, каквото може да има един продукт, за който се дължи акциз. Наличието на алкохолно съдържание над 90% по никакъв начин не променяло обстоятелството, че продуктът Prohyol представлява „ин витро диагностично медицинско изделие“ по смисъла на параграф 1, т.12 от ДР на Закона за медицинските изделия /ЗМИ/, за което продавачът е получил от Изпълнителната Агенция по лекарствата /ИАЛ/ удостоверение за регистрация- позиции 137, 138 и 139 от приложението към удостоверението. Соочи се, че според трайната съдебна практика на Съда на ЕС /напр. Решение С-459/93/ продукти, които имат възможна два вида употреба поради своите обективни характеристики и свойства по естествен начин са предназначени за една – единствена употреба и следва да се класират в тарифна позиция, която е свързана именно с тази употреба. В този аспект следвало да се тълкува и понятието „краен продукт“, тъй като дори денатурираният етилов алкохол единствено да се пакетира и етикетира, целта на закона е при използването му същият да се освободи от акциз, доколкото е предназначен за други цели, в случая- медицински. Жалбоподателят счита за неприемливо, с оглед духа и целите на закона, да се твърди, че акциз /каквото държавата налага за вредни за здравето продукти/ се дължи, тъй като дружеството продава етилов денатуриран алкохол на лечебни заведения и лаборатории, а не медицински изделия, за каквито е получило разрешение. Жалбоподателят цитира определението по ЗАДС за „освободен от акциз краен потребител“ и твърди, че липсва критерият продуктите да са „крайни“ /потребителят е „краен“/, а като критерий е въведена целта на използването, за която цел следва да е получено разрешение. Дали се правело „производство“ или продуктът само се пакетира и етикета било неотнормено, при условие, че няма отклонение от целта, за която е издадено удостоверението за освобождаване, доколкото поради естеството си продуктът е с двойно предназначение. Според жалбоподателя в закона няма забрана за акцизните стоки с възможна двойна употреба да съществуват изначална законова пречка да се издава удостоверение за освободен от акциз краен потребител на онези търговци, които планират да търгуват с тях. Соочи се, че цената на самите търговски медицински продукти е вписана в процесната фактура и тя е пазарната – 5405.58 лв., което е цена, относима към медицинските цели, за които се използва, тъй като същата в крайна сметка се продава пряко или опосредено на лаборатории и лечебни заведения, а добавянето на акциза би направило продукта с много голяма стойност и не може да се очаква лечебните заведения да се регистрират по ЗАДС, за да приспадат евентуално акциза. В заключение в жалбата се сочи, че след като продавачът е разполагал с действащо към датата на сделката удостоверение за

освободен от акциз краен потребител и стоките по същество са медицински изделия, вписани в удостоверението на ИАЛ, то приобретателят на стоките не държи акцизни стоки, като същият разполага с фактура за покупката на стоката, която правилно е без начислен акциз. Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени наложената на жалбоподателя с НП № 140/2021г. от 27.08.2021г. на Директора на ТД М. С., санкция, включително в частта, с която е отнета стоката в полза на държавата и да се укаже нейното връщане.

В съдебните заседания жалбоподателя „Е.Ф.Б.“ ЕООД се представлява от управителя Е.С. и упълномощения от него адв.Б. П. от САК, които поддържат жалбата. В хода по същество на делото адв.П. моли съда да постанови решение, с което да отмени процесното НП като незаконосъобразно и да присъди на представляваното от него дружество сторените от него разноски, за които представя списък. Видно било, че НП налага имуществена санкция за това, че „Е.Ф.Б.“ ЕООД е дължало акциз за стоки, за които не е бил начислен и платен акциз. От стр.6 на процесното НП било видно, че процесните иззети стоки представляват денатуриран етилов алкохол. Известно било и по делото имало безспорни доказателства, че продавачът на процесната стока- „Е.Б.“ ООД е освободен от акциз краен потребител. Съгласно чл.27, т.2, б. „а“ от Директива № 92/83/ЕИО на Съвета от 19.10.1992г. освободени от акциз били алкохолни продукти, които са предназначени за проби и анализи. Сочи се, че след като „Е.Б.“ ООД разполагала с удостоверение за освободен от акциз краен потребител, законът нямал ограничения за последващите приобретатели да имат някакво акцизно задължение. Никъде не било упоменато, че „Е.Б.“ ООД като освободен от акциз краен потребител не може да продава на вътрешни търговци или на чуждестранни компании, като нямало задължение това да са медицински лаборатории или особен тип лицензирани търговци. Политиката на ЕС била денатуриран алкохол, който се използва за различни цели- в случая за проби и анализи, да бъде освободен от акциз по цялата верига. Необяснимо било защо „Е.Ф.Б.“ ООД като актуален собственик и приобретател на тази стока, трябва да плати акциз. Адв.П. сочи, че феноменът на етиловия алкохол е такъв, че може да бъде използван директно за фиксатор, след получаване на разрешение от друг регулиращ орган, какъвто е ИАЛ, така че следва да се счита, че се касае за денатуриран спирт, продаден от лице, което е освободено от акциз и няма как да искат купувачът да плати акциза за този продукт. По ЗАДС имало опция акциз за такъв продукт да се дължи ако се използва с предназначение, различно от това, за което е дадено разрешението, какъвто не е казусът по настоящото дело, поради което адв.П. счита, че НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а на доверителя му- да се присъдят разноски.

Въззиваемата страна ТД М. С. се представлява в съдебните заседания от упълномощения юрк.В. Я., който оспорва жалбата. В хода по същество на делото моли съда да потвърди процесното НП, което счита, че е законосъобразно и правилно. Сочи, че от лабораторните изследвания било видно, че не става дума за някакво фармацевтично медицинско изделие или продукт, а става дума за денатуриран спирт по общия и по специалния метод. Видно било, че установеният в хода на проверката денатуриран по общия

метод спирт, е изключен от предмета на нарушението, тъй като не се облага с акциз, но спиртът, денатуриран по специалния метод, се облага. Установено било безспорно, че въпросните стоки са акцизни и не са фармацевтичен продукт от гледна точка на обстоятелството, че според акредитацията на ИАЛ, която е издадена за трите продукта, съдържанието трябва да е етилов алкохол към изопропанол в съотношение 70 към 30, каквото не е установено от лабораторните експертизи. С тях се установявало, че се касае за чист денатуриран спирт по специалния метод съгласно Правилника за прилагане на ЗАДС. Поради това юрк.Я. счита, че е налице задължение за плащане на акциз, а за да бъде един продукт освободен от акциз, какъвто по принцип се дължи и за което се издава т.нар. удостоверение за освободен от акциз краен потребител /УОАКП/, този продукт трябвало да бъде вложен в нещо. В конкретния случай нищо не било вложено, а просто спиртът се разфасова на по-малки разфасовки и по този начин се продава в търговската мрежа. Счита, че продуктите, предмет на НП, са акцизна стока, а това, че денатурираният спирт може да има медицинско предназначение, не изключва задължението за заплащане на акциз. В конкретния случай продуктът не бил вложен в нищо, а е изведен в съд, по същия начин, по който е внесен алкохолът, поради което за него се дължи акциз на основание чл.22, ал.2 ЗАДС. Във връзка с химическата експертиза в частта, в която се твърди, че стоките по лабораторни експертизи №14 и №15 не представляват етилов алкохол, денатуриран по специален метод, а по общия метод, юрк. Я. счита, че това не е вярно, но ако все пак съдът го приеме, то следва да се произнесе с оглед намаляване на глобата, тъй като предметът на нарушението, изследван с тези експертизи, е само 900 литра, а доколкото глобата представлява двоен размер на акциза, можела да се определи съгласно чл.28, ал.1, т.5 и чл.31, ал.1, т.5 ЗАДС. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и съдът да прецени приложимостта на Наредба №1/2004г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения.

И двамата процесуални представители са поискали срок за писмени бележки, какъвто им е предоставен с оглед големия обем доказателствен материал, както и фактическата и правна сложност на делото, като такива са депозириани в предоставения срок.

С депозираните писмени бележки процесуалният представител на жалбоподателя „Е.Ф.Б.“ ЕООД допълва доводите си за незаконосъобразност на обжалваното НП. Сочил, че в НП се съдържат някои констатации без ясна връзка с посочения състав на нарушението. На стр.5 от НП се сочело, че съдържанието на продуктите по МЛЕ „не отговарят на поставените етикети с наименование “Prohyol” и код по КН 38220000, като съдържанието им представлява само денатуриран етилов алкохол по специален метод с кон по КН 22072000“, с което вероятно М.та е имала предвид, че денатурираният алкохол не е лекарственият продукт „Prohyol“, за което е било издадено разрешение за освободен от акциз краен потребител. Сочил се, че М.та не е компетентният орган да определи дали една алкохолна смес е медицински продукт или не. Вещото лице Г. било категорично, че продуктът „Prohyol“ може да се категоризира като фиксатор/разтворител от групата „Оцветяващи разтвори за хистологични изследвания“. На следващо място, на стр.7 в НП се

сочело, че „Е.Ф.Б.“ ЕООД не е титуляр на УОАКП, а от друга страна удостоверението за ОАКП било прекратено на 25.01.2021г. Сочи се, че в правен аспект в ЗАДС няма изискване приобретателят на подобна стока, освободена от акциз, също да е освободен с нарочно удостоверение, а е достатъчно такова освобождаване да е налице за продавача. Няма изискване и приобретателите на такива стоки да са само лицензирани лаборатории и здравни заведения. Прекратяването на действието на удостоверението за ОАКП след процесната доставка пък било ирелевантно за наложената санкция. Жалбоподателят счита, че М.та прави погрешно тълкуване на законовите норми. М.та следвало да докаже, че продавачът на стоките като „освободен от акциз краен потребител“ е използвал денатурирания спирт по специален метод за различни от разрешението цели или пък, че самият етилов алкохол не е денатуриран и е бил годен за човешка консумация. Не се твърдяло и не се установявало жалбоподателят да е използвал етиловия алкохол за различни цели, освен да произведе медицинския продукт и да го продаде съгласно търговските цели, за които търговското дружество съществува, а не за да избегне заплащане на акциз, както се твърди в НП. Сочи се, че текстът на чл.22, ал.2 ЗАДС е хипотеза, при която се освобождава от акциз денатуриран по специален метод алкохол, който се влага в производство на крайни продукти. Обръща се внимание, че поради специфичните реактивни свойства на спирта същият може да се използва директно като реактив при лабораторни и медицински изследвания. Подобна хипотеза въвеждала и спора за т.нар. „двойно предназначение“ на даден акцизен продукт, като според трайната практика на Съда на ЕС по отношение на продукти, които имат възможна два вида употреба, поради своите обективни характеристики и свойства, по естествен начин са предназначени за една единствена употреба и следва да се класират в тарифна позиция, която именно е свързана с тази употреба (решение C-459/93 на Съда на ЕС). Сочи се, че предназначението на стоката може да представлява обективен критерий за класиране, доколкото то е неразривно свързано с нея, като тази връзка може да се прецени в зависимост от обективните характеристики и свойства на съответната стока (Решение C-183/06). Достатъчно било употребата на стоката да представлява същественото ѝ предназначение (решение C-395/93). В този смисъл незаконосъобразно било твърдението, че процесната стока се класира под код 22072000, а следвало да се класифицира именно така, както е вписано в разрешението за освободен от акциз краен потребител- под код 38220000. Класифицирането на М.та било напълно произволно. Жалбоподателят счита, че НП нарушава директно Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки /чл.27, т.2, б. „а“/. Процесният случай следвало да се подведе към директно използване на денатурирания по специален метод алкохол и никакво производство и краен продукт не са въведени като условие. В писмената защита се прави разбор на фактите по делото. Посочено е, че в настоящия случай няма спор, че „Е.Б.“ ЕООД закупува алкохол с вложен денатурант изопропилов алкохол 2%, като е налице абсолютно негоден за употреба продукт. Денатурираният спирт по специален метод можел да служи за реактив в медицинските изследвания. По отношение на продуктите Prohyol 70, Prohyol 96 и Prohyol Absolute било налице Удостоверение за регистрация, издадено от ИАЛ. Продуктите,

които „Е.Б.“ ЕООД предоставяло към своите крайни клиенти, включително жалбоподателя, били именно медицински изделия за диагностика ин витро: оцветяващи разтвори за хистологични и цитологични изследвания. Според предназначението си Прохиол несъмнено попадал в позиция 3822 на комбинираната номенклатура. Сочи се, че процесуалният представител на М.та е подчертал, че жалбоподателят само пакетира денатурирания алкохол, с което въвел спора за т.нар. „краен продукт“, който спор бил същинският по делата на „Е.Б.“ ЕООД по издадени ревизионни актове по реда на ДОПК, но в настоящото производство и в самото НП нямало подобни аргументи. Жалбоподателят счита, че М.та не прави разлика между „краен продукт“ по смисъла на чл.4, т.54 ЗАДС и „краен потребител“ по смисъла на чл.24д, ал.4 ЗАДС. Сочи се, че целта на закона е да се освободи от облагане с акциз стока, ако е сигурно, че няма да се ползва за алкохолна консумация от хора, а за други разрешени от закона цели. Наличието на денатурация на алкохола правело изискването за внасяне на акциз на този продукт съществено нарушение на вътрешното и европейското законодателство. В заключение се сочи, че е издадено НП за нарушение, което не е извършено с процесната стока и за нея акциз не се дължи. М.та се опитвала да създава, а впоследствие и да санкционира за допълнителни задължения към търговците, непочиващи на действащ нормативен акт. В юридически план мислима като приложима била единствено нормата на чл.20, ал.2, т.19 ЗАДС, която евентуално да обоснове дължимост на акциз в случаите, при които дружеството консумира денатурирания по специален метод етилов алкохол за цели, различни от посочените в удостоверение. В процесния случай липсвала промяна на действителното използване на процесните продукти за целите, посочени в УОАКП. От практиката на ЕС по приложението на Директива 2003/96 следвало, че отказът на националните органи да освободят от акциз продукти само поради обстоятелството, че не са изпълнени определени според тях условия за производство на „краен продукт“ надхвърля според жалбоподателя необходимото за осигуряване на точното и ясно прилагане на освобождаването от заплащане на акцизи и предотвратяване на опитите за избягване, заобикаляне или злоупотреби по отношение плащането на акцизи. И с писмената си защита жалбоподателят моли съда да отмени проценото НП като незаконосъобразно, включително поради нарушение на правото на ЕС, като му присъди и разносните съгласно списъка, представен по делото.

С депозираните писмени бележки процесуалният представител на директора на ТД М. С. заявява, че счита жалбата, подадена срещу процесното НП, за неоснователна, като излага подробни аргументи. Счита, че от процесуална страна, преди образуване на административнонаказателната преписка, както и след като същата е образувана, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са засегнали правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана. Производството било образувано на основание чл.36, ал.1 ЗАНН със съставянето на АУАН от компетентно длъжностно лице, в императивно уредените срокове на чл.34, ал.1 ЗАНН, при стриктно спазване на разпоредбите на чл.40-43 ЗАНН. Обжалваното НП също било издадено от материално компетентно лице, в законоустановения срок, при спазване на изискванията на чл.57 ЗАНН. Съществени нарушения на материалния и процесуалния закон не били

допуснати, а наказаното лице могло да разбере рамките на вменените му нарушения, тъй като в АУАН детайлно е описана фактическата обстановка, изложени са точно и изчерпателно всички релевантни за случая факти и съответните законови нарушения, които са нарушени. Изложената фактическа обстановка и правните квалификации, посочени в АУАН кореспондирали със съдържанието на НП. От материална страна, с оглед на събраните в хода на съдебното следствие доказателства безспорно се установява според наказващия орган, че дружеството-жалбоподател „Е.Ф.Б.“ ЕООД е осъществило административно нарушение на чл.126, ал.1 ЗАДС. Съставът на това административно нарушение се състоял от три елемента, които както в настоящия случай, следвало да са налице кумулативно. На първо място, установен бил фактът на държане на акцизни стоки (денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание над 90%vol., с код по КН 22072000) от страна на дружеството, чиято отговорност е ангажирана. Правилно, на база фактите, актосъставителят бил приел, че дружеството-жалбоподател е осъществило изпълнително деяние „държане“, визирано в чл.126, ал.1 ЗАДС. Държането като изпълнително деяние представлявало трайно състояние на фактическата власт, упражнявана върху определена вещ, като последното е осъществено независимо от собствеността, предназначението, пазенето или начина на съхраняване на вещите (цитира се Тълкувателно решение № 2 от 18.12.2013г. по т.д. №2/2013г. на ВКС). Държане в случая имало, тъй като деецът имал необезпокоявана възможност за достъп до вещите, за надзор над тях и разпореждане. Освен това в хода на съдебното производство не било оспорено от страна на жалбоподателя, че същото е държало въпросните акцизни стоки. От представените фактура и експедиционна бележка от 30.11.2020г. било видно, че „Е.Б.“ ООД е продало и предало на „Е.Ф.Б.“ ЕООД фактическата власт върху въпросните продукти с търговско наименование „Prohyol“, които като химически продукт представляват денатуриран етилов алкохол по специален метод с алкохолно съдържание над 90% vol., с код по КН 22072000. Извършената продажба била декларирана в информационната система на НАП, както от страна на продавача, така и от страна на купувача, което означава, че въпросните акцизни стоки са предадени. Освен това, в дадените в хода на съдебното следствие показания свидетелите потвърдили, че сградата, където са установени процесните стоки, се е стопанисвала от „Е.Ф.Б.“ ЕООД, като там е имало и служители на това дружество. Служител именно от тази фирма осигурил достъп на проверяващите митнически служители. На второ място, доказан бил фактът, че стоките, установени в хода на проверката, са акцизни- общо 9970 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание над 90% vol., с код по КН 22072000. Сочи се, че въпросът дали стоките са акцизни е в основата на правния спор в конкретния случай. С 4 от 5-те митнически експертизи се твърди да се установявало, че стоките, които се изследват, представляват денатуриран спирт по специален метод и подлежат на облагане с акциз, тъй като са акцизни стоки по смисъла на чл.4, ал.1 ЗАДС, а именно: етилов алкохол по чл.9, т.1 ЗАДС. Стоките по МЛЕ №13 и 16 отговаряли на формулата за специално денатуриране, посочена в чл.98, ал.1, т.1, б. „б“ ППЗАДС и подлежали на облагане с акциз. Така следвало да се категоризират и стоките по МЛЕ № 14 и 15, тъй като не попадат в нормативно установеното определение за денатуриран спирт по

общия метод, тъй като количеството денатуранти са по-малки от предвидените в чл.93, ал.1 ППЗАДС. Сочи се, че в закона- чл.22, ал.1 ЗАДС ясно е предвидено, че денатурираният етилов алкохол по общия метод е освободен от акциз, при условие, че отговаря на определението, установено в чл.93, ал.1 ЗАДС, който метод е един и е нормативно установен. Препраща се и към Регламент (ЕО) № 3199/93 на комисията от 22 ноември 1993г. относно взаимното признаване на процедурите за пълно денатуриране на алкохол за целите на освобождаването от акциз /Приложение 1, т.1/, където посочената формула за денатуриране е същата- на хектолитър абсолютен етанол- 1,0 л. изопропилов алкохол, 1.0 л. етилметилкетон и 1.0 грам денатониев бензоат. Видно било от резултатите от лабораторните изследвания, че въпросните стоки представляват етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем над 90%, към които специално са вложени денатуранти, които да го направят негоден за човешка консумация. Сочи се, че на основание Правила 1 и 6 от общите правила за тълкуване на КН, както и текстовете на позиция 2207 -,„Етилов алкохол, неденатуриран, с алкохолно съдържание по обем 80% vol. и повече; етилов алкохол и дестилати, денатурирани, с всякакво алкохолно съдържание“ и на код 2207 20 00- „Етилов алкохол и дестилати, денатурирани, с всякакво алкохолно съдържание“, както и предвид Обяснителната бележка към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките за позиция 2207, класирането на същите се извършва в код 2207 20 00 на КН. По смисъла на чл.9, т.1 ЗАДС „Етилов алкохол“ е всеки продукт, включен в кодове по КН 2207, с действително алкохолно съдържание по обем, превишаващо 1.2% vol., като съгласно чл.2, т.1 ЗАДС такива продукти подлежат на облагане с акциз и са акцизни стоки по смисъла на чл.4, т.1 ЗАДС. Именно такива били иззетите стоки в количество 9970 литра, като акцизът на стоките, предмет на нарушението, бил определен от отдел „Акцизна дейност“ при ТД М. С., като данъчната основа по данъчна ставка прави размера на дължимия акциз, а именно: 106 158.80 лв. На трето място, установено било държането на акцизните стоки, без данъчен документ по ЗАДС към момента на проверката, независимо, че всеки получател на акцизна стока следва да разполага с данъчен документ по смисъла на чл.84, ал.1 ЗАДС или друг документ, който да доказва по безспорен начин плащането, обезпечаването или начисляването на дължимите държавни вземания за акциз. Сочи се, че приложното поле на чл.126, ал.1 ЗАДС е общо и е свързано с обезпечаване покритието на всички възможни хипотези, свързани с дейностите с акцизни стоки, които не попадат в специалните административнонаказателни разпоредби като по този начин се защитава фискалният интерес на държавата. В конкретния случай данъчен документ не бил предоставен на контролните органи в деня на проверката, а представената впоследствие фактура не съдържала изискуемата според ЗАДС информация относно плащането, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз, който да е изрично посочен на отделен ред, каквото е изискването на чл.111, ал.1 ППЗАДС. В случая в представения документ липсвал нормативно установен реквизит- дължимият акциз, поради което не представлявал годно основание, установяващо заплащане, начисляване или обезпечаване на дължимия акциз. От всичко изложено се извежда съставомерността на извършеното нарушение по чл.126, ал.1 ЗАДС, като самото нарушение е формално по своята същност, на просто извършване и не

предвижда вредоносни последици. В писмената си защита представителят на ТД М. С. заявява позиция, че изготвената в хода на процеса комплексна съдебно-химическа и съдебно-фармацевтична експертиза е неправилна, подвеждаща и необоснована в голямата си част, за което излага аргументи и иска от съда да не я кредитира изцяло и без съмнения, тъй като в нея има много неточности и противоречия, а в хода на съдебното следствие са събрани достатъчно доказателства- писмени и гласни, обосноваващи основната теза на въззиваемата страна – че стоките, предмет на нарушението, по своята същност представляват денатуриран етилов алкохол по специален метод по смисъла на чл.98, ал.1, б. „б“ ППЗАДС, за който се дължи акциз, когато не е вложен в производство на продукти. Представителят на ТД М. С. взема отношение по изложените от процесуалния представител на жалбоподателя становища. Счита, че твърдението му, че е приложима разпоредбата на чл.27, т.2, б. „а“ от Директива 92/83/ЕИО е неправилна и необоснована, тъй като държавите-членки са тези, които преценяват при транспонирането дали да освободят продуктите, обхванати от директивата, от акциз. Не била взета предвид нормата на т.1 от чл.27 от Директивата, в която са посочени продуктите, които се освобождават от облагане с хармонизирания акциз, като изделието, за което е начислен акциз, не попада в тази категория продукти. Оспорва се твърдението на жалбоподателя, че понеже „Е.Б.“ ООД разполагала с УОАКП, последващите приобретатели нямали акцизно задължение. Счита, че противно на твърдението на дружеството-жалбоподател, освобождаването от акциз по отношение на лице, комуто е издадено УОАКП било в съответствие със закона когато се установи производствен процес, при който денатурираният по специален метод етилов алкохол се влага в производството на продукт, който е преминал през всички етапи на производствения процес, включително опаковане и етикетиране, претърпял е съответно качествени изменения и е представен на пазара достъпен за крайния потребител. Юрк. Я. се позовава на становището на химиците, че при т.нар. продукт „Прохиол“ няма химическо взаимодействие на съставките и не води до образуване на нови вещества, т.е. прибавянето към денатурирания етилов алкохол на денатуранти по общ метод не променя характера на продукта, в който вече са били налични денатуриращи вещества. Прави се извод, че трите вида Прохиол не представляват краен продукт по смисъла на чл.4, т.54 ЗАДС спрямо изходното вещество- денатурирания по специален метод етилов алкохол. Сочи се още, че стоките са прехвърлени на „Е.Ф.Б.“ ЕООД, което не е титуляр на удостоверението за освободен от акциз краен потребител и не може да се позовава на него, а и действието на това удостоверение било прекратено. Процесуалният представител сочи още, че в настоящия случай приложение намира чл.83 ЗАНН, който установява отговорността на юридическите лица при осъществяване на административни нарушения, като отговорността е обективна и не зависи от вината на физическо лице. Сочи се още, че в конкретния случай не е налице хипотеза на „маловажен случай“. Сочи се, че със ЗАДС е определена по-висока степен на обществена опасност на деянията, съставляващи нарушение на неговите норми. Възможността на административнонаказващия орган да прави преценка за приложимост на „маловажност“ на случая по чл.28 ЗАНН била реализирана и при издаване на процесното НП подробно било обсъдено защо не се прилага в конкретния случай. Сочи се, че ЗАДС се

явявал специален спрямо ЗАНН и при противоречия следвало да се приложи специалният закон- чл.126б ЗАДС. Твърди се в писмената защита, че имуществената санкция е правилно определена съгласно императивно установената разпоредба на чл.126, ал.1, т.2 ЗАДС- в двойния размер на дължимия акциз, като в конкретния случай дължимият акциз е 106 158.80 лв., а наложената имуществена санкция е в двойния му размер- 212 317.60 лв. Тъй като органът действал в условията на обвързана компетентност, друг вид или размер административно наказание не би могъл да определи. Предвид изложеното се иска обжалваното НП да бъде потвърдено или алтернативно- ако се приеме становището на ВЛ Н., само да се намали размера на санкцията. Юрк. Я. претендира възнаграждение и възражава за прекомерност за възнаграждението на адв.П..

*Съдът, след като подложи на преценка събраните по делото доказателства, намира за установено от **фактическа страна** следното:*

На 27.01.2021г. служители/инспектори на ТД на Агенция „М.“ /свидетелите Г. И. Г., И. И. К. и П. И. П./ посетили склад, находящ се в с.Ч., община Ч., обл. С., където се намира седалището и адреса на управление на „Е.Б.“ ООД, ЕИК: *****, с цел да връчат на представител на дружеството решение за прекратяване действието на удостоверение за освободен от акциз краен потребител. Митническият екип решил и да извърши проверка за наличие в обекта на продукти, за които се дължи акциз, поради което взели проби от установените на място продукти и поставили митнически пломби до установяване съдържанието на продуктите. По време на проверката били представени фактура и експедиционна бележка от 30.11.2020г. за определени стоки, продадени от „Е.Б.“ ООД на „Е.Ф.“ ЕООД, които представителите на Агенция „М.“ асоциирали с откритите на място вещества, от които били взети пробите и от които документи не било видно да е начисляван акциз при продажбата на стоките. Впоследствие пробите били изпратени за анализ в Ц.М.Л. при Ц.М.У. на Агенция „М.“ и били изготвени 5 бр. лабораторни митнически експертизи /МЛЕ/. По една от МЛЕ се установило, че се касае за етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем над 90%, денатуриран по общата процедура за получаване на напълно денатуриран алкохол. По други две от МЛЕ се установило, че се касае за етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем над 90% с вложено денатуриращо вещество, отговарящо на формулата за специално денатуриране. По останалите две от МЛЕ пък се установило, че се касае за етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем над 90 %, с вложени денатуриращи вещества, чиито количества не съответстват на формула за пълно денатуриране или специално денатуриране, но бил направен извод, че въз основа на съдържанието на изопропилов алкохол продуктите следва да се отнесат към категорията денатуриран по специален метод етилов алкохол. Във връзка с изготвените МЛЕ е извършено тарифно класиране и стоките са класифицирани с код по Комбинирана номенклатура № 2207 20 00. На 17.03.2021г. повторно е посетен от служители на Агенция „М.“ адресът на „Е.Б.“ ООД в с.Ч., на който са се намирали стоките, от които били взети проби, като този път адресат на проверката било дружеството „Е.Ф.Б.“ ЕООД, а целта- изземване на акцизните стоки, които било счетено, че то държи. Ръководейки се от

митническите лабораторни експертизи, стоката, обект на МЛЕ №12/01.02.2021г. била освободена от пломбите, а останалите стоки, обект на МЛЕ № 13,14,15 и 16 от 01.02.2021г. били иззети с опис и предадени на съхранение в склад за съхранение на отнети и изоставени в полза на държавата акцизни стоки на ТД Югозападна към Агенция М.. Управителят на „Е.Ф.Б.“ ЕООД – Е.А.С. бил поканен с писмо да се яви на 22.03.2021г. в сградата на ТУ на ТД Югозападна за съставяне на АУАН, като на указаната дата- 22.03.2021г., в отсъствие на представляващия дружеството, е съставен АУАН № 76/22.03.2021г. срещу „Е.Ф.Б.“ ЕООД за нарушение на разпоредбата на чл.126, ал.1 ЗАДС. На основание на съставения АУАН било издадено на 27.08.2021г. обжалваното НП №140/2021г. от директора на ТД М. С. към АМ.

Гореизложеното накратко развитие на събитията /фактическа обстановка/, изводима от събраните по делото писмени и гласни доказателства, не е спорна между страните, доколкото споровете между тях са от правно естество, като следва да се обсъди всяко от събраните доказателства.

Видно от справки в Търговския регистър, фигурират вписани в него дружествата „Е.Б.“ ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: с.Ч., община Ч., обл. С. и „Е.Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н М., бул. „*****“ №122, бл.1, ет.7, ап.108. Като управител и на двете дружества е вписан Е.А.С..

Видно от приложеното Удостоверение за освободен от акциз краен потребител № BG005800***** от 22.04.2016г., издадено от Агенция „М.“ /л.56-57 от делото/, същото е издадено на „Е.Б.“ ООД, ЕИК: *****, представлявано от Е.А.С. и П.Н.С. въз основа на искане вх. № 32-57537 от 01.03.2016г. и на основание чл.24б, ал.4 ЗАДС. Посочено е в удостоверението, че търговското наименование на акцизната стока е „Денатуриран етилов алкохол по специален метод“, с код по КН 22072000, а целта, за която ще се използва продуктът е производство на „Ин витро диагностични медицински изделия“ /приложение към искане позиции от 1 до 27/ с код по КН 38220000. Като местонахождение на обекта, където ще се получава и използва денатурираният по специален метод етилов алкохол е посочено: с.Ч., община Ч., област С..

С уведомително писмо вх. № 32-13***14.01.2021г. до директора на Агенция М., ТД Югозападна /л.55 от делото/ управителят на „Е.Б.“ ООД е пожелал да бъде прекратено от 01.12.2020г. цитираното по-горе удостоверение за освободен от акциз краен потребител № BG005800***** от 22.04.2016г.

С решение № РЗАДС-5800-128/32-***** от 25.01.2021г. на с.д. директор на ТД „Югозападна“ към Агенция М. /л.58-59 от делото/ е прекратено действието на удостоверение за освободен от акциз краен потребител с ИН BG005800*****/22.04.2016г. на „Е.Б.“ ООД, като е посочено, че съгласно разпоредбата на чл.24е, ал.2 ЗАДС решението за прекратяване подлежи на предварително изпълнение от датата на издаването му.

Според представеното Удостоверение за регистрация № BG/CAO1/М*****/12.06.2013г., издадено от Изпълнителната Агенция по лекарствата /л.34

от делото/ „Е.Б.“ ООД е регистриран като производител на медицински изделия, а именно: „Оцветяващи разтвори за хистологични и цитологични изследвания“. Включените в удостоверението медицински изделия са посочени в Приложение, неразделна част от удостоверението /л.35-52 от делото/, като последните три позиции /137, 138, 139/ фиксатори и разтворители, посочени в приложението, са с търговските наименования Prohyol 70, Prohyol 95, Prohyol absolute.

В хода на делото от Изпълнителната Агенция по лекарствата /ИАЛ/ е изисквана информация за „техническите характеристики“ на медицинските изделия, цитирани в удостоверението на позиции 137, 138 и 139, като с писмо № ИАЛ-6440/08.02.2022г. от изпълнителния директор на ИАЛ /л.176 от делото/ са уведомили съда, че Prohyol 70, Prohyol 95 и Prohyol Absolute – оцветяващи разтвори за хистологични и цитологични изследвания, са медицински изделия за диагностика инвитро по смисъла на чл.2, ал.1, т.1 ЗМИ и Директива 98/79/ЕС. Посочено е, че не е въведено изискване ИАЛ да утвърждава „методологии на производство“ на инвитро диагностичните медицински изделия, като техническата документация за производството се съхранява при производителя. Предоставили са обаче описание на продуктите, дадено от производителя, както и Декларация за съответствие по Директива 98/79/ЕС /л.177-180 от делото/. И трите продукта са описани от производителя по един и същи начин: смес от алкохоли, приготвена от етанол и изопропанол в съотношение 70:30, приложима при рутинна работа в хистологични, патологични и цитологични практики.

От страна на жалбоподателя са представени 3 бр. „технология на производство“ на продуктите Prohyol /л.143-145 от делото/. В тях е посочено, че: за Прохиол 70 към денатуриран етилов алкохол по специален метод, който е 95% или 98% се добавят от 2 до 30% Изопропанол 100% и до 30% омекотена вода, измерва се концентрацията и ако е нужно се добавят още малко спиртове докато се постигне 70% концентрация; за Прохиол 96 към денатуриран етилов алкохол по специален метод, който е 99% се добавят от 2 до 10 % Изопропанол 100% и 4 % омекотена вода, измерва се концентрацията и ако е нужно се добавят още малко спиртове докато се постигне 96% концентрация; за Прохиол Абсолют към денатуриран етилов алкохол по специален метод, който е 95 % или 98 % се добавят от 2 до 30 % Изопропанол 100% и от 2 до 10 % денатуриран спирт 100%, измерва се концентрацията и ако е нужно се добавят още малко спиртове докато се постигне 99% концентрация.

Видно от представено писмо рег. №32-334047/20.11.2019г. от директора на ТД Югозападна към АМ /л.147 от делото/ до г-н С. като управител на „Е.Б.“ ООД за целите на извършен контрол е поискано да представи информация и документи за технологията на производство на краен продукт Прохиол. С писмо с вх. № 32-357525 от 10.12.2019г. /л.149 от делото/ в ТД Югозападна към АМ е постъпил отговор от управителя на „Е.Б.“ ЕООД, в което сочи, че технологията на производство на краен продукт „Прохиол“ е следната: полученото количество денатуриран етилов алкохол по специален метод се разфасова в по-малки разфасовки, като например: в туба от 5 литра или бутилка от 1 литър и се слага етикет

Прохиол, а продуктът се използва като фиксатор и разтворител от групата „Оцветяващи разтвори за хистологията и цитологични изследвания“.

Приложени са по делото Фактура (копие) № 20000*****/30.11.2020г. /л.66 от делото/ с издател „Е.Б.“ ООД и получател „Е.Ф.Б.“ ЕООД /без подпис и печати/ за продажба на две продукта- 1. Prohyol 96% - 9308.87 литра и 2. Prohyol – 1502.3 литра, за обща стойност на двата продукта с ДДС 6486.70 лв. Никъде във фактурата не е отбелязано начисляване на акциз. За същите стоки е издадена и експедиционна бележка № 74 от 30.11.2020г. към фактурата /л.67 от делото/.

Приложена е и фактура № 000005***** от 13.01.2021г. /л.69 от делото/ с доставчик „М.К.“ ООД и Клиент „Е.Ф.Б.“ ЕООД за доставка на следните стоки- спирт денатуриран безводен, 989 литра и натриев хипохлорит, 23 кг.

Извършеното от служителите на Агенция „М.“ при проверка от 27.01.2021г. по седалище и адрес на „Е.Б.“ ООД е обективизирано в Протокол за извършена проверка № 21BG5800A***** от 27.01.2021г. /л.62-65 от делото/, съставен от трима старши инспектори в ТД на АМ- И. И. К., Г. И. Г. и П. И. П.. В частта за „извършени действия и установени факти“ е посочено, че на 27.01.2021г. са посетили на място обект, находящ се в с.Ч., бивша машинотракторна станция във връзка с издадено решение за прекратяване на удостоверение за регистрация № РЗАДС-5800-128/32-***** от 25.01.2021г. от с.д. Директор на ТД Югозападна. Тази дата била предварително уговорена между началник сектор ААД и управителя на дружеството г-н Е.С. за връчване на посоченото решение и извършване на инвентаризация в обекта. Посочено е, че в уговорения час- 12:00 часа, г-н Е.С. не се явил и е посочил за лице, което да го представлява на място в обекта, г-жа М.П.Й., в чието присъствие е извършена проверка на наличните крайни продукти в обекта, за които е използван денатуриран етилов алкохол, при която са установени следните количества:

- 8 бр. IBC контейнери с вместимост 1000 л. всеки, общо 8000 литра с поставени етикети с наименование на продукта: Prohyol 96% /метилетилкетон 1%, изопропилов алкохол 1% и денатониев бензоат 1%/ без обозначена вместимост на потребителска опаковка, на които има и етикети, удостоверяващи продукт денатуриран етанол с производител ВП Б.И.П.;
- 1 бр. IBC контейнер с вместимост от 1000 л., общо 1000 л., в който по данни на г-жа Й. се съдържа денатуриран етилов алкохол по общ метод, на който има етикет, удостоверяващ продукт денатуриран етанол с производител ВП Б.И.П.;
- 1 бр. хоризонтален пластмасов резервоар с обозначена обща вместимост от 2000 литра с налични около 700 л. с поставен етикет с наименование на продукта : Prohyol 96% /метилетилкетон 1%, изопропилов алкохол 1% и денатониев бензоат 1%/;
- 2 бр. палети по 90 туби по 5 литра всяка- общо количество 900 литра с поставени етикети с наименование на продукта: Prohyol Absolute и обозначена вместимост на потребителската опаковка 5 L;
- 35 туби по 5 литра с общо количество 175 литра без етикет, които по данни на г-жа Й. съдържат продукт Prohyol;

- 11 туби по 20 литра, с общо количество 220 литра без етикет, които по данни на г-жа Й. съдържат продукт Prohyol.

Посочено е, че за продуктите Prohyol 96% и Prohyol са представени от г-жа Й. фактура /копие/ №20000***** от 30.11.2020г. без заверка с подпис и печат и експедиционна бележка №74/30.11.2020г. към фактура № 20000***** от 30.11.2020г. с получател „Е.Ф.Б.“ ЕООД, копия от фактури №000005***** от 04.11.2020г. и №000005***** от 13.01.2021г. с клиент „Е.Ф.Б.“ ЕООД за закупен спирт денатуриран безводен от доставчик „М.К.“. След представяне на посочените документи г-жа Й. била уведомена, че проверяващият екип ще пристъпи към вземане на проби за лабораторен анализ в митническа лаборатория от всички налични продукти, като тя заявила, че няма да съдейства и да подписва документи, като първоначално изтъкнала здравословни причини, но след проведен разговор с г-н С. заявила, че вече няма трудов договор с „Е.Б.“ ООД, а с „Е.Ф.Б.“ ЕООД и отново отказала да сътрудничи. Посочено е, че във връзка с този отказ било потърсено съдействие от органите на МВР за присъствие при вземане на пробите и изготвяне на документите. За съдействие дошъл полицейски инспектор И. Ч., в чието присъствие са взети проби за лабораторен анализ от всички налични стоки и са обезпечени с акцизни пломби 9 бр. ИВС контейнери. Посочени са и номерата на акцизните пломби. Посочено е, че проверяващият екип бил уведомен от г-жа Й., че работното им време изтича в 16.30 часа, като в този час екипът, заедно с полицейският инспектор напуснали обекта и в сградата на РУ-Пирдоп оформили и подписали етикети за взетите проби, 5 бр. протоколи за вземане на проби и довършили самия протокол от проверката. Цитирани са протоколите за вземане на пробите.

Цитираните в протокола от проверката 5 бр. протоколи за вземане на проби с №№ 49, 50, 51, 52, 53 от 27.01.2021г. също са приложени по делото /л.77-81 от делото/. Във всеки от протоколите е посочено от къде е взета пробата и как е запечатана.

Медицинска лабораторна експертиза /МЛА/ № 12_01.02.2021г./05.02.2021г. /л.83 от делото/ е изготвена на база взетата проба с протокол за вземане на проба рег. № 52 от 27.01.2021г. от 1 бр. ИВС контейнер с вместимост 1000 литра. Установено е, че се касае за бистра, безцветна течност, с алкохолно съдържание 99.3% и съдържание на следните денатуранти – изопропилов алкохол (IPA)- 1.0 L/100L, метил етил кетон (МЕК)- 1.0L/100L и денатониев бензоат (Bitrex) – 1.0 g/100L. Становището на експерта от ЦМЛ, изготвил експертизата /А.Д./ е, че съгласно измерените физико-химични показатели и данните от придружаващите документи, в рамките на отклонения, зависещи от степента на хомогенизация, пробата представлява етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем над 90 об. %, денатуриран по общата процедура за получаване на напълно денатуриран алкохол съгласно Регламент 2017/2236 на ЕК и чл.93, ал.1 ППЗАДС.

Медицинска лабораторна експертиза /МЛА/ № 13_01.02.2021г./05.02.2021г. /л.84 от делото/ е изготвена на база взетата проба с протокол за вземане на проба рег. № 49 от 27.01.2021г. от 8 бр. ИВС контейнера, всеки с вместимост 1000 литра. Установено е, че се касае за бистра, безцветна течност, с алкохолно съдържание 96.5% и съдържание на етилов

алкохол и изопропилов алкохол, като единственият открит денатурант е изопропиловият алкохол в количество 2L/100L. Становището на експерта от ЦМЛ, изготвил експертизата /А.Д./ е, че съгласно измерените физико-химични показатели и данните от придружаващите документи, пробата представлява етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем над 90 об. %, с вложено денатуриращо вещество, отговарящо на формулата за специално денатуриране по национално съгласуван метод, посочен в чл.98, ал.1, т.1, б. „б“ ППЗАДС.

Медицинска лабораторна експертиза /МЛА/ № 14_01.02.2021г./05.02.2021г. /л.86 от делото/ е изготвена на база взетата проба с протокол за вземане на проба рег. № 50 от 27.01.2021г. от 35 туби по 5 литра и 11 туби по 20 литра. Установено е, че се касае за бистра, безцветна течност, с алкохолно съдържание 97.0%, съдържаща етилов алкохол и следните денатуранти – изопропилов алкохол (IPA)- 1.9 g/100L, метил етил кетон (МЕК)- 0.2L/100L и денатониев бензоат (Bitrex) – 0.2 g/100L. Становището на експерта от ЦМЛ, изготвил експертизата /А.Д./ е, че съгласно измерените физико-химични показатели и данните от придружаващите документи, пробата представлява етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем над 90 об. %, с вложени денатуриращи вещества- изопропилов алкохол, метил етил кетон и денатониев бензоат, като не може да се определи дали ниските количества метил етил кетон и денатониев бензоат са резултат на конкретна операция на денатуриране или на смесване с ниски количества напълно денатуриран етилов алкохол. Посочено е, че въз основа на съдържанието на изопропилов алкохол, продуктът може да се отнесе към категорията денатуриран по специален метод етилов алкохол съгласно чл.98, ал.1, т.1, б. „б“ ППЗАДС.

Медицинска лабораторна експертиза /МЛА/ № 15_01.02.2021г./05.02.2021г. /л.88 от делото/ е изготвена на база взетата проба с протокол за вземане на проба рег. № 51 от 27.01.2021г. от 180 туби по 5 литра. Установено е, че се касае за бистра, безцветна течност, с алкохолно съдържание 99.6%, съдържаща етилов алкохол и следните денатуранти – изопропилов алкохол (IPA)- 1.5 L/100L, метил етил кетон (МЕК)- 0.5 L/100L и денатониев бензоат (Bitrex) – 0.5 g/100L. Становището на експерта от ЦМЛ, изготвил експертизата /А.Д./ е, че съгласно измерените физико-химични показатели и данните от придружаващите документи, пробата представлява етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем над 90 об. %, с вложени денатуриращи вещества- изопропилов алкохол, метил етил кетон и денатониев бензоат, като определените количества на денатурантите не съответстват на формулите за пълно денатуриране или денатуриране по специален метод съгласно националното и европейското законодателство, но въз основа на съдържанието на изопропилов алкохол, продуктът може да се отнесе към категорията денатуриран по специален метод етилов алкохол съгласно чл.98, ал.1, т.1, б. „б“ ППЗАДС.

Медицинска лабораторна експертиза /МЛА/ № 16_01.02.2021г./05.02.2021г. /л.90 от делото/ е изготвена на база взетата проба с протокол за вземане на проба рег. № 53 от 27.01.2021г. от 1 бр. резервоар с вместимост 2000 литра. Установено е, че се касае за бистра, безцветна течност, с алкохолно съдържание 96.5% и съдържание на етилов алкохол и

изопропилов алкохол, като единственият открит денатурант е изопропиловият алкохол в количество 2L/100L. Становището на експерта от ЦМЛ, изготвил експертизата /А.Д./ е, че съгласно измерените физико-химични показатели и данните от придружаващите документи, пробата представлява етилов алкохол, с действително алкохолно съдържание по обем над 90 об. %, с вложено денатуриращо вещество, отговарящо на формулата за специално денатуриране по национално съгласуван метод, посочен в чл.98, ал.1, т.1, б. „б“ ППЗАДС.

Представени са и протоколите за извършеното изпитване /л.278-282 от делото/. Представена е още заповед № А535 от 11.09.2020г. на изпълнителния директор на ИА „Б.С.А.“ /л.276-277 от делото/, с която е наредено да се издаде сертификат за акредитация на Ц.М.У. на Агенция „М.“, Дирекция „Ц.М.Л.“ за извършване на определени изпитвания, сред които такива на етилов алкохол и денатуриран етилов алкохол.

В протокол за извършена проверка № 21BG5800A011568 от 17.03.2021г. /л.94-96 от делото/ са обективирани действия на служители на Агенция „М.“ – четирима инспектори в ТД на АМ /Г. Б. Г., Г. И. Г., И. И. К., П. И. П./ по извършена проверка на „Е.Ф.Б.“ ЕООД. Посочено е, че проверката е извършена в присъствието на управителя- Е.А.С., като при проверката е констатирана липса на лиценз, разрешение или удостоверение за регистрация на извършената дейност. Посочено е, че на основание чл.102, ал.2 ЗАДС на 17.03.2021г. проверяващият екип е посетил на място обекта, находящ се в с.Ч., където в 11:00 часа на място бил само г-н Е.С., който уведомил, че г-жа Петя С.а няма да присъства. Според протокола г-н С. бил уведомен, че тъй като държи стоки в обекта без платен акциз ще се пристъпи към изземването им като веществено доказателство, за което е съставен опис на иззетите акцизни вещи, като приложение към протокола. Г-н С. осигурил достъп за натоварване на акцизните стоки. Установено било, че поставените при проверката от 27.01.2021г. акцизни пломби са с ненарушена цялост. За претоварването на 1 бр. хоризонтален пластмасов резервоар били свалени акцизните пломби и след претоварване на съдържащите се 700 л. в служебен ИВС контейнер, били поставени нови 3 пломби. Посочено е, че в хода на проверката на г-н С. е връчено писмо рег. № 32-86508/16.03.2021г. на Директора на ТД Югозападна.

Представен е и опис на иззетите акцизни стоки към цитирания по-горе Протокол за извършена проверка № 23BG5800A011568 от 17.03.2021г. /л.98-99 от делото/, от който е видно, че са иззети общо 9970 литра денатуриран етилов алкохол, който впоследствие с приемо-предавателен протокол от 19.03.2021г. /л.100 от делото/ е предаден от старши инспектори П. И. П. и И. И. К. при отдел „Акцизна дейност“ при ТД Югозападна на МОЛ Р.З.С.- отдел ФУСРС.

С писмо рег. № 32-7*****/08.03.2021г. /л.93 от делото/, получено на 08.03.2021г. /видно от отбелязването на гърба/ от ТД Югозападна към Агенция М. са поканили г-н Е.А.С., в качеството му на управител на „Е.Ф.Б.“ ЕООД, да се яви на 22.03.2021г. в 13:30 часа в ТД Югозападна на Агенция М. за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение за неспазване разпоредбата на чл.126, ал.1 ЗАДС, като е посочено, че при неявяването му актът ще бъде съставен в негово отсъствие.

На 22.03.2021г. е съставен АУАН № 76 от Г. И. Г. на длъжност „главен инспектор“ в ТД на Агенция „М.“, ТД Югозападна, отдел „Акцизна дейност“ срещу „Е.Ф.Б.“ ЕООД /л.8-14 от делото/ за това, че на 27.01.2021г. в производствен обект, намиращ се в област С., община Ч., Бивша машиностроителна станция, имот с номер 063012 „Е.Ф.Б.“ ЕООД, представлявано от Е.А.С., държи акцизни стоки без данъчен документ, издаден по реда на чл.84 ЗАДС или фактура по реда на чл.111 ППЗАДС или митническа декларация или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, с което е осъществило състава на чл.126, ал.1 ЗАДС. Описани са подробно обстоятелства, при които е извършено нарушението, като първо са цитирани констатациите от протокола за извършена проверка от 27.01.2021г., след това са описани резултатите от Митническите лабораторни експертизи и е направено тарифно класиране на процесните продукти по 5-те бр. МЛЕ с код по КН 2207 20 00. Посочено е, че продуктът, обект на Митническа лабораторна експертиза № 12_01.02.2021/05.02.2021г., е стока, за която не се дължи акциз и затова митническите органи са свалили акцизните пломби на 1бр. ИВС контейнер с вместимост 1000 л. и са осигурили достъп до продукта на „Е.Ф.Б.“ ЕООД. Посочено е, че от становищата на останалите 4 бр. МЛЕ се извежда извод, че съдържанието на крайните продукти в опаковки и в наливно състояние- общо количество 9995 литра, налични в обект на адрес област С., община Ч., с.Ч., Бивша машинотракторка станция, имот номер 063012, за чиято собственост е предоставена фактура № 20000***** от 30.11.2020г. и експедиционна бележка към нея от същата дата, към 27.01.2021г. не отговарят на поставените етикети с наименование „Prohyol“ и код по КН 38220000, като съдържанието им представлява само денатуриран етилов алкохол по специален метод с код по КН 22072000 и за тези продукти не е приложима разпоредбата на чл.22, ал.1 и ал.2 ЗАДС, предвид издаденото решение за прекратяване на УОАКП № BG005800*****/22.04.2016г., т.е. не могат да бъдат освободени от облагане с акциз, защото са акцизни стоки по смисъла на чл.2, т.1 във вр. чл.9, т.1 ЗАДС. Посочено е, че за количеството 9995 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод с код по КН 22072000 се дължи акциз, като следва да бъде приложена акцизна ставка за етилов алкохол от 1100 лв. за 1 хектолитър чист алкохол, съгласно разпоредбата на чл.31, ал.1, т.5 ЗАДС. Посочено е, че актът е съставен при условията на чл.40, ал.2 ЗАНН. Подписан е от актосъставителя и двама свидетели, както и от законния представител на нарушителя. Връчен е на 25.05.2021г.

С писмо рег. № 32-270885 от 24.08.2021г. /л.28 от делото/ началникът на отдел МРР е изискал от началника на отдел „Акцизна дейност“ при ТД М. С. да бъде определен за нуждите на административнонаказателното производство длъжнимият акциз за иззетите стоки. С писмо рег. № 32-271912/24.08.2021г. /л.27 от делото/ началникът на отдел „Акцизна дейност“ при ТД М. С. е определил длъжнимия акциз към 27.01.2021г. и е посочил, че същият е в размер на 106 158.80 лв. Посочено е и въз основа на кои разпоредби от ЗАДС е бил изчислен този акциз.

На основание цитирания по-горе АУАН № 7676 от 22.03.2021г. е издадено процесното НП № 140 от 27.08.2021г. от директора на Териториална дирекция М. С. към Агенция „М.“ /л.19-23 от делото/ срещу „Е.Ф.Б.“ ЕООД за нарушение по чл.126, ал.1 ЗАДС, като с него дружеството е санкционирано с имуществена санкция в размер на 212 317.60 лв. /размера на двойния акциз/ и са отнети в полза на държавата процесните стоки. Връчено е на 31.08.2021г. на управителя Е.С..

В НП е изложена фактология, подобна на тази, изложена в НП, като е коригирано количеството на стоките, предмет на нарушението, като е посочено, че същите са както следва: 8700 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод с алкохолно съдържание 96.5% vol., с код по КН 22072000; 900 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 99.6% vol., с код по КН 22072000; 370 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод с алкохолно съдържание 97.0% vol., с код по КН 22072000. За пръв път в НП е описан и размерът на дължимия акциз, а именно: 106 158.80 лв. Обосновано е и защо административнонаказващият /АНО/ орган не намира основание за приложение на хипотезата на чл.28 ЗАНН за „маловажен случай“.

Разпитани са като свидетели всички лица, имащи отношение към извършените проверки, дали повод за издаване на процесното НП.

Свидетелят- актосъставител Г. И. Г. /показания на л.118-127 от делото/ е бил „главен инспектор“ в ТД М. С. към Агенция М., а понастоящем- в отдел „Акцизна дейност“. Спомня си за проверката от 27.01.2021г., като казва, че тя е била във връзка с издадено решение за прекратяване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител на дружеството „Е.Б.“ ООД. Посетили обекта на дружеството, след предварителна уговорка с управителя, който обаче не се явил. Свидетелят казва, че първата им задача била да връчат решението, затова помолили служителката М. Й. да се свърже с г-н С., който ѝ указал тя да го представлява пред тях, но тъй като не представила пълномощно, решението не ѝ връчили. В нейно присъствие обаче направили оглед на обекта на освободения от акциз краен потребител, за да проверят наличието или неналичието на крайни продукти на акцизни стоки. При проверката се установили продукти, като по-голямата част от тях били в IBC контейнери- 8 с вместимост по 1000 л., със залепен етикет „Prohyol“. Установили и готова продукция от 2 палета, подробно описани в документите, поставено в туби по 5 и по 20 литра без етикети. Установили и още един IBC контейнер, в който г-жа Й. им казала, че има денатуриран етилов алкохол по общ метод, за закупуването на който им била представена фактура. Свидетелят казва, че в хода на проверката нямало как да установят дали това са крайни продукти или суровини, защото дружеството получава денатуриран етилов алкохол като суровина, за да произвежда крайни продукти, затова предупредили г-жа Й., че следва да вземат проби за лабораторен анализ за установяване съдържанието на продуктите и за установяване тарифните кодове на стоките. Преди да я предупредят за това, г-жа Й. им била предоставила документи- фактура и бележка между „Е.Б.“ ООД и „Е.Ф.Б.“ ЕООД, от която се установявало, че стоката вече не е собственост на първото дружество, но била налична в обекта му. След като уведомили г-жа Й., че трябва да вземат проби, тя отказала да съдейства

и след проведен разговор с г-н С. заявила, че вече не е служител на „Е.Б.“ ООД, на което извършвали проверката. Тогава свидетелят Г. останал в обекта, а колегите му П. и К. отишли до община Ч. да потърсят съдействие, за да могат да вземат проби, като от общината се свързали с РУ-Пирдоп, от където дошъл служител и в негово присъствие взели сборни проби от наличните продукти. Обяснява, че под „сборни проби“ има предвид, че не са взимали проби от всеки контейнер, а от осемте контейнера в една кофа са взети пробите, като са взели 4 проби съгласно Наредба №3 за вземане на проби от акцизни стоки. След това обезпечили контейнерите и хоризонталния пластмасов съд с пломби. Свидателят твърди, че от пробите се установило, че това е денатуриран етилов алкохол по специален метод, предназначен за използване от освободен от акциз краен потребител, без наличието на каквито и да е други съставки. Свидателят казва, че стоките, за които се установило, че се дължи акциз, били иззети на 17.03.2021г. във връзка с образуваното административнонаказателно производство и към момента са на съхранение в склада на ТД М. С.. Актът бил съставен на 22.03.2021г. след предварителна писмена покана до г-н С., в която били определени ден и час да се яви, но той не се явил, поради което свидетелят съставил акта в негово отсъствие срещу дружеството „Е.Ф.Б.“ ЕООД, защото това според представените документи било дружеството, което държи стока без платен акциз. Казва, че изготвените митнически лабораторни експертизи били 5, една от които доказала, че има денатуриран етилов алкохол по общ метод и тази стока счели, че не е обект на административно нарушение, но останалите били. Актосъставителят поддържа констатациите, направени от него в съставения АУАН. Свидателят казва, че от 2019г. до момента са извършвани няколко проверки именно във връзка с т.нар. „Prohyol“, който е деклариран в досието на дружеството, като цялата събрана информация и документи показват, че самото съдържание на продукта е единствено денатуриран етилов алкохол по специален метод и нищо друго не се съдържа. Трябвало този денатуриран етилов алкохол да е част от продукт, а не самият състав на продукта да е само денатуриран етилов алкохол. В конкретния случай свидетелят казва, че акцизният продукт е бил само пакетирани, което не го променя в неакцизен. Казва, че кодовете по КН на Дирекция „Митническа дейност и методология“ го определят с код 22072000 и за него се дължи акциз. Неакцизните стоки, които следвало да се произведат, били с друг тарифен код- по глава 38 от КН Свидателят пояснява, че разликата във веществата, които е изключил от акта /отговарящи на посочените в чл.93 ППЗАДС/ и тези, които са предмет на акта, идва от вложените вещества за денатуриране на спирта. Актосъставителят твърди, че лично е връчил на управителя г-н С. препис от АУАН, при което той задраскал „Нарушител“, тъй като казал, че не се самоопределя като такъв.

Свидателят И. И. К. /показания на л.152-157 от делото/ работи като „старши инспектор“ в ТД „М.“ – С.. Твърди, че е присъствал и на двете процесни проверки- през януари и март 2021г. Фактите за събитията от проверките описва почти по идентичен начин със свидетеля- актосъставител Г. И. Г.. Свидателят К. твърди, че върху намерените вещества имало етикети „Prohyol“ и били надписани, че съдържат метилетилкетон, тетраметилов алкохол, изопропилов алкохол- по 1%, което е формулата за денатуриране по общ метод, но

след излизане на анализите се оказало, че има разлика в съставките. Свидетелят казва, че не се установява за какви точно цели се ползва намереният спирт, но също сочи, както и другият свидетел, че най-вероятно дружеството получава спирт, който единствено разфасоват, без да го влагат в производство. Единственото според свидетеля, за което следвало да се използва етиловият алкохол, било за произвеждане на продукта „Prohyol“, но в случая нямало производство, а само получаване на спиртни разфасовки – получавали етилов алкохол с код 27012000 и трябвало да го вложат в производство, за да получат неакцизен продукт. Свидетелят твърди, че при проверката им било отказано всякакво съдействие и единственото, което им дали като документи, била една фактура, цитирана в протокола. От нея било видно, че намереният етилов алкохол е продаден от „Е.Б.“ ООД на „Е.Ф.Б.“ ЕООД, а удостоверението за освободен от акциз краен потребител пък било издадено на „Е.Б.“ ООД.

Свидетелят П. И. П. /показания на л.157-160 от делото/ е „старши митнически инспектор“ в ТД М. С. и също е присъствал на двете процесни проверки – през януари 2021г. и март 2021г. Спомените му се припокриват с тези на другите двама инспектори, описани по-горе. Казва, че при проверката, на територията на сградата са намерили 8 пластмасови ИВС контейнери с вместимост по 1000 л., туби с различни разфасовки и един хоризонтален съд, в който имало около 700 литра. Установило се, че има фактура, с която „Е.Б.“ ООД продава цялото количество на „Е.Ф.Б.“ ЕООД, като обаче във фактурата не били посочени разфасовки и не могъл да се направи сигурен извод, че това са същите вещества. Свидетелят посочва каква е разликата между денатурирането по общ и по специален метод, като казва, че това са две разновидности на денатурирането, като за напълно денатурирания алкохол не се дължи акциз, а за специално денатурирания- зависи от предназначението. Лабораторните експертизи установили в случая кой продукт какъв е и при втората проверка акцизните стоки били иззети.

Свидетелката К. М. М. /показания на л.127-130 от делото/ работи като „главен инспектор“ в отдел „Акцизна дейност“ на ТД „М.“ – С. и е свидетел на съставянето на АУАН от 22.03.2021г. в отсъствие на нарушителя. Казва, че на самата проверка не е присъствала, но е наясно с предисторията на случая. Тя датирала от 2019г., когато при проверка в обект в с.Ч. на дружеството „Е.Б.“ ООД, което към онзи момент било освободен от акциз краен потребител, служители там заявили, че т.нар. „Prohyol“, който представлява голяма част от произведените продукти в дружеството, реално не участва в производство, а само се пресипва от един съд в друг, т.е. разфасовало се, а жените там му лепели етикет. Затова и продължили по-нататъшните проверки по отношение на стоката „Prohyol“, тъй като се усъмнили, че промяна във вида на продукта и тарифния код реално няма. След това взели проби и се установило, че изходният продукт е с код 2207- денатуриран етилов алкохол по специален метод, а крайният продукт- т.нар. „Prohyol“ е със същия код. Това ги навело на извода, че за тази стока се дължи акциз. Актът, по който М. била свидетел, се съставил за това, че „Е.Ф.Б.“ ЕООД държи тази стока, без да има доказателства да е платен акциз. Това дружество не разполагало и с удостоверение за освободен от акциз краен

потребител. Екземпляр от АУАН бил връчен на г-н С., но не в деня на съставянето, а по-късно.

Свидетелят Г. Б. Г. /показания на л.130-131 от делото/ също е „главен инспектор“ в ТД „М.“ – С., отдел „Акцизна дейност“. Същият твърди, че е свидетел при съставяне на АУАН срещу „Е.Ф.Б.“ ЕООД, но не е участвал в проверката от 27.01.2021г. Актосъставителят го запознал с нарушението, а самият акт бил съставен за това, че дружеството „Е.Ф.Б.“ ЕООД държи акцизни стоки, без да представи документ, който да удостовери начисляването, плащането или обезпечаването на дължим акциз за тези стоки, с което е нарушен чл.126, ал.1 ЗАДС. Стоките били денатуриран етилов алкохол по специален метод, вложен в производството на крайни продукти, които не са предназначени за човешка консумация или употреба. Актът бил съставен в отсъствие на нарушителя, като преди това било изпратено писмо, с което е призован управителят или упълномощено от него лице да се яви за съставяне на самия акт и същият бил съставен по реда на чл.40, ал.2 ЗАНН.

Разпитана е като свидетел М.П.Й. /показания на л.160-164/, която заявява, че от 2010г. работи в „Е.Б.“ ООД като „началник склад“, а от ноември 2020г. е „началник склад“ в „Е.Ф.Б.“ ЕООД. Казва, че задачите ѝ се състоят в приемане и предаване на стока, приемане на суровини, опаковане, пакетиране и експедиране на готова продукция. Казва, че с продуктът „Prohyol“ е запознат д-р С., който им казва какво да се добавя в получавания от тях етилов алкохол, денатуриран по специален метод. Казва, че когато получат етиловия алкохол в кубчета по един тон, го пресипват в една двутонна цистерна, д-р С. взема проба от него и казва какво трябва да му се добави на този етилов спирт, за да излезе „Prohyol“. Свидетелката заявява, че техните клиенти обикновено са болници и лаборатории и клиентът има изискване какво да се добавя. Казва, че са добавяли метанол, изопропил или омекотена вода, в зависимост от това каква им е поръчката от клиента и след това го точат директно от двутонната цистерна, тъй като е по-лесно за пакетиране. Ако част от продукта, след изпълнение на поръчката, остане, го прехвърляли пак в еднотонно кубче, за да освободят цистерната за следващата поръчка. Преди да замине за клиентите продуктът „Prohyol“ се слагал в еднолитрови, петлитрови или десетлитрови туби, в зависимост от поръчката на клиента и тубите се етикирали и експедирани. На етикетите пишело „Prohyol“ и имало знаци за опасност. Според свидетелката, произвежданите продукти, заедно с „Prohyol“, са 27 и по списъка с тези продукти Агенция М. ги е одобрявала, за да издаде удостоверение за освободен от акциз краен потребител. Свидетелката разказва, че е присъствала на проверката в края на януари 2021г., тъй като излязла от болница на 21 януари и отишла да си носи болничен. Служителите на М.та я заварили там и поискали да им съдейства, което направила, доколкото ѝ е възможно. Казала им обаче, че след 16.30 часа няма да им съдейства, поради което те дошли с полицаи. Казва, че от 2019г. при всяка тяхна проверка, а проверките били всеки месец, изпада в „ужас и шок“ /цит./. Документите от проверката си съставили в районното управление и какво са писали казва, че не знае. Свидетелката твърди, че при тази проверка се взимали проби и се запечатвали кубчетата. Към конкретния момент в кубчетата имало „Prohyol“, който пояснява как в направен. Били 8 или 9 кубчета и сипвали

по 2 в двутонната цистерна, а д-р С. казвал какво трябва да се сложи в тях. Спомня си, че си били купили от фирма „М.К.“ дехидратиран денатуриран спирт и сипали и от него някакво количество. Сипвали и изопропилов метанол, след което връщали продукта обратно в кубчетата. Това било през ноември месец и от тогава продуктът си стоял в контейнерите, защото доставките били преустановени заради проблемите с М.те.

Разпитана е като свидетел и А. Е. Д. /показания л.200-204 и л.320-323 от делото/- началник на отдел към Дирекция „Ц.М.Л.“ към Агенция М.. Същата заявява, че по образование е „инженер-химик“ и има докторска степен по „микробиология“. Именно тя е изготвила петте Митнически лабораторни експертизи, приложени по делото, на които Агенция М. се е позовала, за да санкционира жалбоподателя. Свидетелката пояснява, че денатурираният етилов алкохол представлява етилов алкохол, съгласно българското законодателство и европейското, в който са вложени вещества, които го правят негоден и неприятен за човешка консумация. Специалните методи за денатуриране били създадени, за да се удовлетворят специфични нужди на клиенти, които употребяват такъв алкохол, т.е. влагат го в производство или го употребяват за някакви нехранителни цели. Сочи, че се спазват определени формули за денатуриране и за влагане на едно или няколко денатуриращи вещества, които не могат да бъдат извлечени от етиловия алкохол. Сочи, че изопропанолът е вид алкохол, който се използва за денатурация. Сочи, че в специалния метод за денатуриране, описан в чл.98, ал.1, т.2 ППЗАДС, се използва именно изопропилов алкохол в съотношение 2 литра на 100 литра абсолютен алкохол, т.е. 2 %. Денатурирането по общия метод пък ставало с комплекс от вещества- изопропанол, метилетилкетон и денатониум бензоат в съотношение 1:1:1, т.е. 1 литър изопропанол, 1 литър метилетилкетон и 1 грам денатониум бензоат, вложени към 100 литра абсолютен алкохол. Сочи, че общият метод за денатурация се използва за различни цели, които обаче не са „хигиенни“- напр. за влагане в течност за чистачки, мастила и други, но не става например за „вода за уста“, тъй като денатониум бензоатът е много горчиво вещество. И в двата случая на денатуриране свидетелката е категорична, че веществото не е годно за човешка консумация. Свидетелката твърди, че при лабораторните изследвания, които е правила, изключвайки тези, които са установили денатуриран алкохол по общия метод, с останалите е установено денатуриране по специален метод- с две от експертизите установили 2 литра на 100 литра изопропанол, а с останалите две- под 2 литра на 100 литра- 1.9% и 1.5%. Повече от 2% денатурант нямало във взетите проби. Свидетелката твърди, че при вземане на пробите, са изискани рецептурите за изготвяне на стоката, от която се взимат пробите, като това, което им е представено, са снимки на етикети и сертификат за анализ на „Е.Б.“ ООД. Колегите ѝ, които взимали пробите, били предоставили „технология за производство“ на краен продукт „Prohyol“, в която пишело, че полученото количество денатуриран етилов алкохол по специален метод се разфасова в по-малки разфасовки- напр. в туба от 5 литра или бутилка от 1 литър и се слага етикет „Prohyol“, като същият се използва за разтворител от групата „оцветяващи разтвори“. Свидетелката заявява, че няма идея за какво се използват веществата, подложени на лабораторните изследвания и това, което тя може да потвърди е, че това е денатуриран алкохол. Свидетелката твърди, че няма нормативни ограничения в

денатурирания спирт по специален метод да има и други съставки, освен изопропанол. За веществата, изследвани с лабораторни експертизи №14 и 15 свидетелката твърди, че се установява освен денатурация с основния изопропилов алкохол, съдържание на метилетил кетон и денатониев бензоат в количества, които не съответстват на чл.93 ППЗАДС и поради тази причина са го квалифицирали като денатуриран етилов алкохол по специален метод. Свидетелката сочи, че изопропанолът представлява алкохол с повече на брой въглеродни атоми, като той и етиловият алкохол не си взаимодействат, а смесването им е по причина да се направи негоден за консумация етиловият алкохол. Свидетелката твърди, че предназначението в много случаи определя как да се извърши денатурирането, като има одобрения от Агенция М. за много методи на специално денатуриране, за различни предназначения, но денатурираният етилов алкохол все пак си е денатуриран. Свидетелката твърди, че алкохолното съдържание на продуктите, което са определили, не показва наличие на вода, извън тази, която се е съдържала в етиловия алкохол, като не са и търсили вода, тъй като не са имали такава задача. Соци, че водата не променя характера на етиловия алкохол. Съдържанието на денатурантите било определено аналитично с газова хроматография- на апарата се дава пробата и той определя различните денатуранти, които се откриват вътре спрямо количествата на етиловия алкохол. Соци, че всичкият алкохол, който е в пробата, се приема за 100% и спрямо него се определя колко е съответният денатурант. Соци, че има „допустими отклонения“ на самите измервания.

Цитираните от свидетелката Д. „допустими отклонения“ са посочени в писмо рег. № 32-374992/02.11.2022г. от Ц.М.У. /л.274 от делото/.

По искане на страните е допусната, изготвена, изслушана и приета Комплексна съдебно-химическа и фармацевтична експертиза /л.284-300 от делото/, изготвена от две вещи лица- химик /инж.П. Н./ и фармацевт /доц.Е. Г./.

ВЛ химик- П. Н. е извела в табличен вид съдържанието на продуктите, анализирани с МЛЕ от 12 до 16 от 05.02.2021г. и е обосновала становище, според което партидите от етилов алкохол /по МЛЕ №№12,14 и 15/, съдържащи едновременно трите денатуриращи вещества- изопропилов алкохол, денатониев бензоат и метилетил кетон следва да се отнесат към „напълно денатурираните“ партиди, негодни за човешка консумация, т.е. към общата процедура за напълно денатуриране, а не към денатуриране по специален метод. Това според експерта е така, тъй като независимо колко са „ниски“ количествата метил етил кетон и денатониев бензоат, те са силно токсични и много горчиви вещества, които превръщат разтвора в силно токсичен и непоносимо горчив. Това становище е подробно мотивирано. Според експерта продуктите, от които са изследвани проби, могат да се определят като „един вид стока“, тъй като всички те представляват „етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем над 90%, с вложени денатуриращи вещества“. Посочено е още, че химическият състав на продуктите Prohyol в позиции №137, 138 и 139 на Приложение №2 към Удостоверение на ИАЛ № BG/CAO/M*****/12.06.2013г. е етилов алкохол към изопропанол в съотношение 70:30, т.е. в 1 литър краен продукт се съдържат 700 мл. денатуриран етилов алкохол с концентрация на етилов алкохол над 90% и 300 мл.

изопропилов алкохол, който е 100% чист, така че общото алкохолно съдържание на разтвора (доказано с 5-те МЛЕ) остава над 96%. Посочено е, че няма химическа разлика между различните позиции Prohyol, както и че кодът на групата и глобалната номенклатура на медицинските изделия са еднакви за трите позиции, тъй като това са медицински изделия със съществени общи характеристики. Посочено е, че съгласно изготвените МЛЕ, химическата идентификация на изследваните проби е еднаква- етилов алкохол, а разликата е в денатуриращите вещества, от чието количествено отсъствие или присъствие ЦМЛ определя метода на денатуриране: по обща процедура или по специален метод, като последните не променят характеристиките на Prohyol, нито предназначението му. В заключението е обърнато сериозно внимание на обстоятелството, че денатурираният алкохол с вложен денатурант изопропилов алкохол не е годен за човешка консумация и какви са причините за това. Заключено е, че денатурираният спирт по специален метод може да се приложи за същите цели, които има продуктът Prohyol и че Prohyol е търговско име на денатурирания спирт по специален метод с добавени към него изопропанол, омекотена вода или денатуриран спирт от 2 до 10%. Изяснен е в заключението химическият строеж и свойства на различните денатуранти- изопропилов алкохол, денатониев бензоат и метил етил кетон. Посочено е, че тези вещества са добри разтворители и взаимно се разтварят едно в друго, като смесването им е физически процес- процес на разтваряне, а не на химическо взаимодействие, тъй като между тях не протичат химически взаимодействия. Според вещото лице-химик целта в случая на смесването на етиловия алкохол с описаните денатуранти е получаването на продукта Prohyol. Според вещото лице веществата, предмет на МЛЕ, следва да се подведат под код 38 22 00 00 от Комбинираната номенклатура на ЕС за 2022г., а именно: „Диагностични или лабораторни реактиви върху всякакъв носител, приготвени диагностични или лабораторни реактиви, дори представени върху носител, различен от посочените в № 3002 и 3006; сертифицирани еталонни материали...“.

Вещото лице- фармацевт- Е. Г. е дал отговор на по-тесен кръг въпроси. Посочил е, че продуктът Prohyol (с алкохолно съдържание над 90%) се използва основно в патологията като диагностичен/лабораторен реактив в хистологичните, патологичните и цитопатологичните изследвания. Според вещото лице продуктът Prohyol може да се категоризира като фиксатор/разтворител от групата „Оцветяващи разтвори за хистологични изследвания“ от категорията „Инвитро диагностични изделия“. Счита, че за същата цел би могъл да се използва нормален етилов алкохол над 90% и че предназначението прави продукта „медицинско изделие“

Вещите лица са изслушани в съдебно заседание непосредствено и от страните са им поставяни въпроси, като съдът не намира за необходимо да възпроизвежда техните разпити. Същите могат да бъдат прочетени на л.253-266 от делото /за ВЛ Н./ и на л.307-318 /за ВЛ Г./.

Други относими по делото доказателства не са събрани и не следва да се обсъждат.

Доказателствената съвкупност, формирана от писмените и гласни доказателства, се отличава с еднопосочност и вътрешна непротиворечивост, касателно събитията от

27.01.2021г. и 17.03.2021г., както и относно изготвянето на митническите лабораторни експертизи и техните резултати, дали химически анализ, който не се оспорва, а е в основата и на заключението по Комплексната съдебно-химическа и фармацевтична експертиза, чиито изводи съдът ще обоснове дали и защо приема при обсъждане правната страна на спора. На практика, изложената в АУАН и НП фактическа обстановка (с изключение на изводите, че процесните продукти в случая подлежат на облагане с акциз) не се оспорва и от самия жалбоподател, който атакува НП на материалноправно основание и с доводи за несъставомерност.

*Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните **правни изводи**:*

По допустимостта на жалбата:

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна - наказаното юридическо лице, в преклузивния срок по чл.59, ал. 2 ЗАНН (в действащата тогава редакция на разпоредбата от ДВ бр.44 от 13.05.2020г.), както и срещу подлежащо на обжалване пред съд НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество. В този смисъл съдът следва да провери законосъобразността на обжалваното НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Страните нямат спор относно горното и в жалбата не са наведени доводи за незаконосъобразност от процесуално естество. Въпреки това, съдът следва накратко да мотивира извода си за липса на допуснати процесуални нарушения.

Компетентността на актосъставителя /главен инспектор в ТД на Агенция „М.“/ и на издаващия наказателното постановление /Директор на ТД М. С. към Агенция „М.“/ е предопределена от законов текст на ЗАДС, а именно: чл.128, ал.2 ЗАДС. Длъжността на актосъставителя го превръща в „митнически орган“ по смисъла на закона, а Директорът на ТД М. С. е упълномощен да издава наказателни постановления със Заповед № ЗАМ-1084/32-246797 от 02.08.2021 г. на директора на Агенция „М.“, както повелява приложимата разпоредба.

Тук следва да се посочи, че делото е заведено в РС-Пирдоп на 01.10.2021г., т.е. преди влизане в сила на редакцията на ЗАНН от ДВ бр. 109 от 22.12.2020г. и насрочването е извършено на 04.10.2021г. – отново преди датата на влизане в сила на тази редакция-24.12.2021г., поради което като въззиваема страна е било призовано учреждението, чийто

орган е издал НП- ТД М.- С., а не наказващият орган- директорът на ТД М.- С., като съдът е наясно с новата практика на административните съдилища кои лица следва да са призовани като страни в процеса, но към датата на завеждане на делото и насрочването му тя не е била актуална, нито би почивала на законова разпоредба, поради което делото е разгледано и приключено при нормативите на ЗАНН, действали преди 24.12.2021г. Дори да се счете, че е било нужно съдът да призове Директорът на ТД М.- С., а не ТД М.- С., следва да се има предвид, че участвалият в производството като процесуален представител юрк. В. Я. е представил две пълномощни /л.113- предна страна и гръб/, като едното е от Директора на Агенция „М.“, а другото от Директора на ТД М. С., поради което последният е бил уведомен и наясно с производството по настоящото дело и неговите законни интереси са били представлявани от юрк. Я..

АУАН съдържа всички реквизити, установени в чл. 42 ЗАНН и въз основа на него, за установеното нарушение на ЗАДС, против жалбоподателя е издадено НП, което от своя страна съдържа всички реквизити, посочени в чл.57 ЗАНН. И в двата документа са посочени дата и място на нарушението; подробно са описани самото нарушение, обстоятелствата, при които е счетено, че то е извършено и евентуалните доказателства, които го потвърждават. Описанието на фактите е еднопосочно, като с НП е направена една корекция относно количеството на процесните стоки, което е допустимо съгласно чл.53, ал.2 ЗАНН, според която разпоредба Наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В НП не са изложени нови факти, по които санкционираното лице не е могло да се защитава, с изключение размера на акциза, който е определен след съставяне на АУАН-а и е станал основа и за определяне на санкцията. Освен описанието на фактите, АУАН и НП кореспондират и по отношение на възприетата за нарушена разпоредба.

Налице е редовна процедура по съставяне и връчване на АУАН на представител на жалбоподателя. Събрани са доказателства, че управителят на дружеството-жалбоподател е бил поканен надлежно в писмен вид за датата и часа, в които АУАН е съставен, но не се е явил, поради което, допустимо съгласно чл.40, ал.2 ЗАНН, актът е съставен в отсъствие на представител на дружеството. Впоследствие обаче е бил връчен и подписан от г-н Е.С.-управител на „Е.Ф.Б.“ ЕООД. Актосъставителят е лице, участвало при установяване на нарушението, а свидетелите по АУАН са свидетели единствено по съставянето му, което отново не е нарушение на процесуалния закон, тъй като според чл.40, ал.3 ЗАНН при липса на свидетели, присъствували при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Това условие е изпълнено в случая.

АУАН е съставен преди изтичане на преклузивните срокове по чл.34 ЗАНН – 3 месеца от открИ.е на нарушителя и 2 години от извършване на нарушението за митническите нарушения, поради което образуването на административнонаказателно производство е

било допустимо.

Не е спазен предвиденият в чл.52, ал.1 ЗАНН едномесечен срок за произнасяне от страна на наказващия орган, доколкото АУАН е съставен на 22.03.2021 г., а НП е от дата 27.08.2021 г. Това процесуално нарушение обаче не е съществено, доколкото така предвиденият срок за произнасяне е инструктивен и не може да доведе до незаконосъобразност на самото наказателно постановление. Същевременно е спазен преклузивният срок по чл.34, ал.3 ЗАНН и НП е издадено преди изтичане на 6 месеца от съставяне на АУАН, поради което не е имало основание за прекратяване на административнонаказателното производство.

Не се констатира да са били нарушени правата на административно-наказаното лице в процесуален смисъл и по други пунктове в хода на провеждане на административнонаказателното производство, доколкото жалбоподателят е бил ясно и недвусмислено осведомен за фактическите обстоятелства, дали повод за съставяне на АУАН, а впоследствие- и на обжалваното наказателно постановление. Управителят на дружеството е присъствал лично на втората проверка в обекта в с.Ч., предхождаща издаването на АУАН. АУАН му е бил връчен, като му е била осигурена възможност съобразно чл.44, ал.1 ЗАНН, да вземе становище и да даде писмени обяснения, от която възможност той не се е възползвал, но не е бил и длъжен да го направи, тъй като няма пречка направо да пристъпи към обжалване на издаденото НП, който подход е бил избран в случая.

По приложението на материалния закон:

Именно относно приложението на материалния закон е същинският спор по това дело между страните по него и съдът следва да извърши преценка има ли или не извършено нарушение от страна на жалбоподателя в случая.

Налице е годен субект на административнонаказателна отговорност. Няма спор между страните от кого са били държани процесните стоки, за чийто характер на акцизни или неакцизни такива се спори. От доказателствата съдът установява, че адресът, на който са се намидали стоките, е адрес на управление на „Е.Б.“ ООД, като не са приложени доказателства чия собственост е недвижимият имот, но е установено при проверка на място, че там се съхраняват стоки /процесните такива/, за които е счетено, че са идентични със стоките, описани във фактура № 20000***** от 30.11.2020г. с издател „Е.Б.“ ООД и получател „Е.Ф.Б.“ ЕООД и експедиционна бележка към нея от същата дата. В случай, че тези факти- за това кой държи реално стоките и дали стоките са идентични с тези по фактурата, бяха оспорени, те биха подлежали на задълбочен анализ, тъй като сами по себе си не са очевидни, но в случая следва да се приеме, че не там е същинският спор и че митническите органи правилно са извели тези факти, предвид, че управителят на двете дружества- „Е.Б.“ ООД и „Е.Ф.Б.“ ЕООД е един и същи и служители на двете дружества са имали достъп до склада, в който са се помещавали стоките, като именно служител на „Е.Ф.Б.“ ЕООД е присъствал при първата проверка от 27.01.2021г. и именно този служител е представил фактурата и експедиционната бележка на митническите инспектори с цел

доказване, че проверяваните от тях и намиращи се в обекта стоки са преминали в собственост на „Е.Ф.Б.“ ЕООД. В този смисъл, следва да се счете доказано „държането“ - осъществяването на фактическа власт от страна на жалбоподателя „Е.Ф.Б.“ ЕООД по отношение на процесните стоки, които са визирани в АУАН и НП – общо 9970 литра денатуриран етилов алкохол, който е подробно описано в какви съдове се е намирал.

Не е спорно между страните, а и е установено от доказателствата, че акциз за процесните стоки не е бил начисляван, нито заплащан от страна на „Е.Ф.Б.“ ЕООД, както и че във фактурата, отразяваща промяната в собствеността, не е отразен размер на дължим акциз на отделен ред, както изисква разпоредбата на чл.111, ал.1 ППЗАДС.

Спорно е обаче дали този акциз е бил дължим. Този спор е видно, че се развива не само в рамките на настоящото производство, но и по други дела, водени между Агенция „М.“ и продавача на стоката - „Е.Б.“ ООД, на когото пък е бил начислен акциз с ревизионен акт. Съдът е запознат със спора по адм.д. №180/2022г. на Административен съд- С. област и с факта, че в рамките на това дело са навеждани аналогични доводи от двете страни в защита на позициите им. Предметът му обаче е друг, страните са други, а изводите на съда по него, които евентуално са правени по въпроси, касаещи и настоящия спор, не са задължителни такива.

Тук следва да се посочи, че в рамките на настоящото дело като че ли от страните не бе съобразено в достатъчна степен, че наказаното лице е „Е.Ф.Б.“ ЕООД, а не „Е.Б.“ ООД и същите навеждаха множество доводи, касаещи именно дружеството-продавач и обстоятелството дали евентуално това дружество е дължало акциз или не, макар и правейки опит да ги обвържат с последващото прехвърляне на собствеността и държането на стоките. Съдът дължи произнасяне по някои от тези доводи, които в действителност имат отношение към извода дали за процесните стоки жалбоподателят е дължал акциз.

Първият и основен въпрос обаче е дали веществата, иззети, изследвани и отразени в Митническите лабораторни експертизи, изготвени от ЦМЛ, с №13_01.02.2021/05.02.2021г, №14_01.02.2021г./05.02.2021г, №15_01.02.2021г./05.02.2021г. и №16_01.02.2021г., такива каквито са установени по състав, сами по себе си са акцизни стоки.

Съгласно чл.93, ал.1 ППЗАДС: Денатурирането на етилов алкохол по общия метод се извършва, като към етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем най-малко 90 % vol се прибавят комплексно вещества в количества за 100 L абсолютен етилов алкохол (етанол), както следва: 1. изопропилов алкохол (IPA) - 1,0 L; 2. метилетилкетон (МЕК) - 1,0 L; 3. денатониум бензоат - 1,0 g. Същата е процедурата за пълно денатуриране съгласно РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/1880 НА КОМИСИЯТА от 30 ноември 2018 година за изменение на Регламент (ЕО) № 3199/93 относно взаимното признаване на процедурите за пълно денатуриране на алкохол за целите на освобождаването от акциз. Съгласно чл.98, ал.1, т.1 ППЗАДС: За целите на прилагане на чл.22, ал 2 от закона денатурирането на етилов алкохол по специален метод се извършва, както следва: 1. денатурирането на етилов алкохол, предназначен за влагане в следните крайни продукти: парфюми, одеколони, тоалетни води и води за хигиена на устната кухина, се извършва по

един от следните национално съгласувани специални методи: а) на 100 литра етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем над 90 % се добавят 78 грама третичен бутанол и 0,8 грама денатониев бензоат (битрекс), или б) на 100 литра етилов алкохол с действително алкохолно съдържание по обем над 90 % се добавят 2 литра изопропилов алкохол. Съгласно чл.22, ал.1 ЗАДС се освобождава от облагане с акциз напълно денатурираният етилов алкохол, а съгласно ал.2 на същата разпоредба: Освобождава се от облагане с акциз денатуриран по специален метод етилов алкохол, който се влага в производството на крайни продукти, които не са за човешка консумация. За вложен денатуриран по специален метод етилов алкохол в производството на краен продукт се приемат случаите, когато той е включен в продукта, непредназначен за консумация от човека. Според чл.24а, ал.1 ЗАДС освобождаването от облагане с акциз по чл. 22, ал.2, както и освобождаването от облагане с акциз на енергийните продукти по чл. 24, ал. 2, т. 1 - 5 се прилага само за лице, на което е издадено удостоверение за освободен от акциз краен потребител.

Изхождайки от горните разпоредби и установеното съдържание на денатуранти в процесните продукти, обективизирано в митническите лабораторни експертизи /МЛЕ/, които не се оспорват, формално погледнато, нито едно от изследваните вещества не отговаря на посочената по-горе формула за пълно денатуриране, тъй като в стоките по експертизи №13 и №16 се открива единствено изопропилов алкохол в количеството, определено в чл.98, ал.1, т.1, б. „б“ ППЗАДС, в който смисъл етиловият алкохол, който е изследван с тях, е денатуриран по специален метод, а в стоките по експертизи №14 и №15 се откриват и трите денатуранта, които общият метод за денатуризация изисква- изопропилов алкохол, метилетил кетон и денатониев бензоат, но в по-ниски количества от посочените в чл.93, ал.1 ППЗАДС. Тук следва да се разсъждава над въпроса тези продукти /изследвани с МЛЕ №14 и №15/ към коя от двете групи денатуриран алкохол следва да се отнесат- към денатурирания етилов алкохол по специален метод, който е общо освободен от акциз или към денатурирания по специален метод етилов алкохол, за който се дължи акциз /освен ако не се влага в крайни продукти, които не са за човешка консумация и има издадено удостоверение за освободен от акциз краен потребител/ и към който ги е отнесъл експертът от ЦМЛ, изготвил експертизите. Тук има разлика и в становищата на страните, както и разминаване между становищата на експерта, изготвил МЛЕ и експерта, изготвил Съдебно-химическата част от комплексната експертиза, приета по делото. Съдът счита, че за да извърши тази преценка следва да се ръководи от духа на закона и от целите, поради които е въведена нормата на чл.22, ал.1 и ал.2 ЗАДС, а не от формалния прочит на закона, който впрочем е напълно обяснимо да бъде такъв от представителите на Агенция „М.“, тъй като всяко отклонение от посоченото в разпоредбите, би било в техен интерес и би водило до открита възможност за начисляване на акциз върху стоки, които всъщност се доближават много до стоките, които законът освобождава от акциз. Принципът, от който законодателят /в българското и хармонизираното европейско законодателство/ изхожда е, че алкохолите, които са направени по необратим начин токсични, за да не бъде възможно да бъдат отново променени така, че да може да се използват за консумация от човека, се освобождават от

акциз. Освен това, всички три съставки, откриващи се в алкохола по експертизи №14 и №15, попадат в Списъка на продуктите съгласно химичния регистър на Службата за химични индекси (CAS), които са разрешени за пълното денатуриране на алкохол в Приложението към РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/1880 НА КОМИСИЯТА от 30 ноември 2018 година. Методът за денатуриране с точно тези три съставки е одобрен нормативно /в нормите на ЕС и българските такива/, макар и с различни количества на денатурантите. Поради това съдът се солидаризира със становището на ВЛ П. Н., че тези две изследвани партии по-скоро следва да се отнесат към напълно денатурираните количества алкохол, а в този смисъл и да са освободени от акциз съгласно чл.22, ал.1 ЗАДС, тъй като противното схващане би било формалистично, в противоречие с духа на закона и дори несправедливо, предвид че генералната идея на облагането с акциз е за търговията с алкохолни продукти, предназначени за консумация, но в случая стоките не са такива, а са „медицински“ по предназначение и характер.

Дори да не се възприеме като правилно горното становище и продуктите, предмет на всички 4 МЛЕ /№13,14,15 и 16/ да се отнесат, както е направила М.та, към денатурираните алкохоли по специален метод, то пак следва да се извърши преценка дали този денатуриран по специален метод алкохол не се влага в производството на крайни продукти, които не са за човешка консумация и в този смисъл да е освободен от акциз съгласно чл.22, ал.2 ЗАДС. В случая е установено, че крайният продукт, за чиято цел е набавял „Е.Б.“ ООД /праводателят на жалбоподателя/ денатурирания етилов алкохол, е за изготвяне на продукта „Prohyol“. И тук е същественият спор с Агенция „М.“- дали има производство и влагане на денатурирания по специален метод алкохол в друг продукт или не. Установява се, че праводателят е разполагал с удостоверение за освободен от акциз краен потребител, по силата на което да получава акцизна стока- денатуриран етилов алкохол по специален метод с код по КН 22072000, който да влага в производството на инвитро диагностични медицински изделия с код по КН 38220000. Установява се, че при проверката е открит денатуриран етилов алкохол. Установява се, че същият, с качествените и количествени характеристики, които има, може да се използва като инвитро диагностично изделие. Според настоящия състав обаче не се установява по несъмнен начин дали намерените и изследвани продукти са претърпели някаква намеса и дали същите са във вида, в който са били доставени от доставчика /тъй като документи какво точно е доставено като първоначална суровина няма/ или са им били добавени някакви съставки, както твърди свидетелката М. Й. в своя разпит. Изводът на М.та, че това, което са открили, е именно суровината, която е била доставена, във вида в който е доставена, е произволен и се основава на писмо от 2019г., в което управителят на „Е.Б.“ ООД бил посочил технология на производство, според която полученото количество денатуриран етилов алкохол по специален метод се разфасова в по-малки разфасовки и на бутилките се слага етикет с надпис „Prohyol“. Това писмо обаче не е свързано с настоящата проверка и конкретните иззети стоки, а и същото може да е само индичия за определени факти. Освен това, дружеството „Е.Б.“ ООД е установено, че разполага с разрешение от Изпълнителната Агенция по лекарствата за производство на оцветяващи разтвори за хистологични и цитологични изследвания, в основата на които е

денатурираният спирт по специален метод. Именно в тази връзка е издадено и удостоверение за освободен от акциз краен потребител. Няма данни, още по-малко доказателства, регулаторният орган, в чиято компетентност е това – Изпълнителната Агенция по лекарствата, да е констатирал, че продуктите, които „Е.Б.“ ООД продава с предназначение „оцветяващи разтвори за хистологични и цитологични изследвания“, не представляват регистрираните пред тях „медицински изделия“. Тук съдът се солидаризира със становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че Агенция М. не е компетентният орган, който да преценява дали процесните продукти са именно „Prohyol“ по технологията за изготвяне, която производителят е декларирал пред ИАЛ, а е компетентна да проверява единствено това, което е в основата на издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител. В конкретния случай удостоверението е издадено, за да освободи от акциз използването на денатурирания по специален метод етилов алкохол при производство на инвитро диагностични медицински изделия с код по КН 38220000. Това поражда следващите три въпроса, които подлежат на преценка, а именно: процесните продукти, които М.та е счела за акцизни, с кой код по КН следва да се класифицират; от значение ли е начинът на производство на стоките и какво е действието на удостоверението за освободен от акциз краен потребител.

Етилов алкохол, по смисъла на чл. 9, т. 1 ЗАДС е всеки продукт, включен в кодове по КН 2207 и 2208, с действително алкохолно съдържание по обем, превишаващо 1,2% vol, дори когато този продукт е част от продукт, попадащ в друга глава от КН. Съгласно Комбинираната номенклатура /стокова номенклатура на Европейската комисия, която се актуализира ежегодно с регламент/ в глава 22 са включени „безалкохолни и алкохолни напитки и видове оцет“, а с код 22072000 се определят „етилов алкохол и дестилати, денатурирани, с всякакво алкохолно съдържание“. В глава 38 са включени „Различни видове продукти на химическата промишленост“, а с код 38220000 се определят „Диагностични или лабораторни реактиви върху всякакъв носител, приготвени диагностични или лабораторни реактиви, дори представени върху носител, различни от посочените в № 3002 или 3006; сертифицирани еталонни материали“. Именно според Общите правила за тълкуване на КН, на които представителят на ТД М. С. се позовава, за да обоснове становището, че релевантният код на стоките в случая е 22072000, а не 38220000, предвиждат, че когато стоката би могла да се класира в две или повече позиции /което вероятно има предвид адв.П., сочейки, че стоката е с „двойно предназначение“/, позицията, която най-специфично описва стоката, трябва да има предимство пред по-общите позиции. Според настоящия състав по-специфичната позиция, в която следва да се причислят стоките, предвид, че се установи, че във вида в който са били, могат да се използват за диагностични медицински изделия, е 38220000. За подсилване на този аргумент може да се направи позоваване и на „забележките“ към глава 38, че когато се класифицират сертифицирани еталонни материали /попадащи в същата глава и категория като диагностичните и лабораторни реактиви/ позиция 3822 има предимство пред всички останали позиции в номенклатурата. Вярно е, че чл.9, т.1 ЗАДС е предвидил, че предимство имат позиции 2207 и 2208, което обаче влиза в

противоречие с регламентите, с които всяка година се приема пълен текст на КН /последният такъв е Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/1832 на Комисията от 12 октомври 2021 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) No 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, поправен на 19.11.2021г./, доколкото те предвиждат всички хипотези на предимство на дадени позиции, а такава не е предвидена за позиция 2207. Според трайната съдебна практика на СЕС, в интерес на правната сигурност и улесняването на проверките, решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва да се търси в техните обективните характеристики и качества, определени в текста на позицията от КН и на бележките към разделите или главите (решение Delphi Deutschland, C-423/10). Свойствата на продукта в случая го причисляват към код по КН 38220000, а не предназначението, което му придава жалбоподателят. Фактът, че продуктът е негоден за консумация поради денатурирането му, също е от значение при този извод, тъй като макар кодът, на който М.та дава предимство, да включва и денатуриран етилов алкохол, това според съда е доколкото той би могъл/например при дестилиране/ да стане годен или част от друг продукт, годен за консумация, а в настоящия случай изобщо не може да се говори за хипотеза на евентуална консумация. Напротив- доказано е, че предметът на дейност на фирмите „Е.Б.“ ООД и „Е.Ф.Б.“ ЕООД е с насоченост за производство на медицински изделия и в този смисъл предназначението все пак не е без значение, но е следствие от обективните качества на веществата. Резултатите от взетите проби не установяват нещо различно, а напротив- затвърждават позицията на съда, че предвид характеристиките си, класификацията на процесните стоки по КН е с код 38220000.

Установява се, както вече бе посочено, че това, което е навело митническите власти на идеята, че има „проблем“, с продуктите, произвеждани от „Е.Б.“ ООД е заявеното в тяхно писмо от 2019г., че процесът на производство на крайния продукт „Прохиол“ се състои единствено в разфасоване и етикетирание на закупувания етилов спирт, денатуриран по специален метод, като органът е заключил, че в този случай производствен процес изобщо няма. „Производство“ буквално означава „процес на създаване“- в случая на препарати за диагностика в областта на „ин-витрото“. Съдът счита, доколкото не се открива нормативно определение за „производство“, включващо задължителна преработка на веществата по определен начин, че подходът, който „Е.Б.“ ООД е избрал - да разфасова и етикетира суровината, която получава /ако се счете, че това е доказано, макар според съда да няма безспорни доказателства в тази насока/, не може изначално да се изключи като „производство“. „Крайните продукти“ /по смисъла на чл.4, т.54 ЗАДС/, които дружеството евентуално е постигало чрез разфасоване и етикетирание на денатурирания спирт, са изисквали в тях да се вложи поръчаният и закупен като суровина денатуриран спирт, дори в някои от случаите като единствена съставка на продукта.

На следващо място, Агенция „М.“ считат, че удостоверението за освободен от акциз краен потребител, с което „Е.Б.“ ООД са разполагали, не може да произведе действие за жалбоподателя „Е.Ф.Б.“ ЕООД, от една страна, защото не е издадено за това дружество, а от

друга страна- защото към датата на проверката действието му е било прекратено. „Освободен от акциз краен потребител“ по смисъла на чл.4, т.14 ЗАДС е лице, което има право да получава енергийни продукти или денатуриран по специален метод етилов алкохол, които се използват за освободени от акциз цели, въз основа на получено удостоверение за освобождаване от акциз. Освободеният от акциз краен потребител в случая в действителност е именно „Е.Б.“ ООД, като няма доказателства това дружество да е използвало денатурирания етилов алкохол за цели, извън тези, заради които е било освободено от акциз. За това дружество обаче не е имало забрана да продава своите стоки /независимо дали са в краен или не са в краен вид/ на други търговци, като предвид, че самото то е било освободено от акциз, няма резон и правна логика да начислява такъв на съконтрахентите си, тъй като логиката всъщност е обратната- да може стоката да попадне с предназначението, което има, в търговската мрежа, на достъпна цена, което произтича от по-нататъшното ѝ необлагане с акциз. Освен това, към момента, в който стоката е продадена и предадена- 30.11.2020г., удостоверението, с което продавачът е разполагал, е било все още действащо и той правилно не е начислил акциза, а „приобретателят“ не отговаря за евентуалното бъдещо прекратяване на това удостоверение след момента на освобождаване на стоката за потребление към самия него.

Всичко гореизложено, Съдът счита, че навежда на извод, че жалбоподателят не е извършил нарушение по чл.126, ал.1 ЗАДС, каквото му се вменява, тъй като държаната от него стока не е подлежала на облагане с акциз.

Дори при противоположен извод обаче по въпроса дали за държаната стока е следвало да се начисли акциз и ако се счете, че има извършено административно нарушение, то според Съда представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 ЗАНН, въпреки големия размер на акциза за процесните стоки. Това според Съда е така, тъй като маловажността или липсата на такава се преценяват винаги конкретно и според фактите, обхванати от конкретиката на казуса. В настоящия случай се установява, че жалбоподателят „Е.Ф.Б.“ ЕООД и „Е.Б.“ ООД са свързани лица, чийто собственик на капитала е един и същи. Установява се, че години наред дружеството „Е.Б.“ ООД работи по начина, по който го е правило и към момента на започване на проверките срещу него, като вместо държавният орган- Агенция „М.“, констатирайки нещо, което намира за неправилна практика, да даде точни предписания и да предупреди писмено лицето, започва да го санкционира- както него, така и свързания с него жалбоподател, които две дружества явно са споделяли една и съща търговска дейност. Тук следва да се посочи, че в конкретния случай дори се е стигнало до вид „злоупотреба“ с права от страна на наказващият орган, тъй като за процесните стоки той е решил, чрез налагане на санкции, да получи троен акциз- веднъж, налагайки го с ревизионен акт на „Е.Б.“ ООД /което е продало стоките/ и втори път, налагайки имуществена санкция в двойния размер на акциза на „Е.Ф.Б.“ ЕООД, а освен това е конфискувал /отнел в полза на държавата/ и процесните стоки, като всички тези действия, макар и допустими и облечени в правна форма, са довели до вид обогатяване на Държавата. На следващо място, предвид, че по никакъв начин не се доказва, няма дори и индикации,

дружеството-праводател на стоките да ги е използвало за цели, различни от попадащите в предмета му на дейност, то свързаният приобретател е понесъл отговорност за държане на стоки, които според предназначението си не са от категорията, която в общо икономически и юридически план подлежи на облагане с косвен данък /т.нар. „акциз“/, а именно: „вредни или луксозни“ стоки. Наказващият орган мотивира неприлагането на чл.28 ЗАНН със значимостта на обществените отношения, които са засегнати и са свързани с постъпленията в държавната хазна. За засягане на тези обществени отношения обаче би могло да се говори в случай, че представители на дружеството-жалбоподател умишлено не са заплащали дължимия косвен данък с цел да ошетят бюджета, като случаят според съда не е такъв, а е резултат от „недоразумение“ в отношенията между държавния орган- Агенция „М.“ и двете засегнати от казуса дружества.

Съдът, с оглед на изложеното, намери обжалваното НП за незаконосъобразно поради нарушение на закона от материалноправна страна, а последицата от това е отмяната му. Предвид, че с процесното НП са били отнети в полза на Държавата стоките, счетени за предмет на нарушението и предвид крайния извод на съда, че това НП следва да бъде отменено, то Съдът следва да постанови връщане на стоките на лицето, от което са били отнети.

По разноските:

Съобразно чл.63д, ал.1 ЗАНН в съдебни производства страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. В случая страната, за която решението е благоприятно, е поискала присъждане на разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв. и депозит за експертиза в размер на 800 лв. За заплащането на адвокатския хонорар на адвокат П. са представени доказателства /фактура и преводно нареждане/, а размерът му не надвишава, дори е по-малък, от минималното възнаграждение по чл.8 вр. чл.7, ал.2 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения /в редакцията към датата на завеждане на жалбата/, поради което съдът следва да счете, че адвокатското възнаграждение не е прекомерно и да уважи направеното искане за присъждане на разноси.

С оглед на горното и на основание чл.63, ал.3, т.1 вр. ал.2, т.1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 140/2021г., издадено на 27.08.2021г. от Д.С.Д.- директор на Териториална Дирекция М. С., Агенция „М.“, с което на основание чл.126, ал.1 вр. чл.124, ал.1 и чл.128, ал.2 ЗАДС и чл.53 и чл.83, ал.1 ЗАНН на „Е.Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК:*****, представлявано и управлявано от Е.А.С., е наложено административно наказание „ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ“ в размер 212 317.60 лв. /двеста и дванадесет хиляди триста и седемнадесет лева и шестдесет стотинки/, представляваща двойния размер на дължимия акциз, на основание чл.126, ал.1, т.2 ЗАДС и са **ОТНЕТИ в полза на Държавата акцизните стоки**, а именно: 8700 литра денатуриран

етиллов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 96.5% vol., с код по КН 2207 20 00; 900 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 99.6% vol., с код по КН 2207 20 00; 370 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 97,0% vol., с код по КН 2207 20 00, като предмет на нарушение по чл.126, ал.1 ЗАДС, на основание чл.124, ал.1 ЗАДС, приети на съхранение с Приемо-предавателен протокол № 34/19.03.2021г. в склад за съхранение на отнети и изоставени в полза на държавата акцизни стоки на ТД Югозападна, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ПОСТАНОВЯВА връщане на отнетите с *Наказателно постановление № 140/2021г., издадено на 27.08.2021г. от Д.С.Д.- директор на Териториална Дирекция М. С., Агенция „М.“* в полза на държавата стоки, а именно:

- 8700 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 96.5% vol;
- 900 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 99.6% vol.;
- 370 литра денатуриран етилов алкохол по специален метод, с алкохолно съдържание 97,0% vol.,

приети на съхранение с Приемо-предавателен протокол № 34/19.03.2021г. в склад за съхранение на отнети и изоставени в полза на държавата акцизни стоки на ТД Югозападна към Агенция „М.“.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „М.“, ЕИК/БУЛСТАТ: *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „*****“ №47 **ДА ЗАПЛАТИ** на „Е.Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н М., бул. „*****“ №133, бл.1, ет.7, офис 708, представлявано от управителя Е.А.С., **сумата от 2300.00 лв. /две хиляди и триста лева/**, представляваща заплатени разноски в хода на делото, от които 1500.00 лв. - адвокатски хонорар и 800 лв. – депозит за експертиза.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – С. област в 14-дневен срок от съобщенията до страните за обявяването му.

Съдия при Районен съд – Пирдоп: _____